บทที่ 4

สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อโครงการเมืองใหม่บางพลี

จากการสำรวจสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ ของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนเมืองใหม่บางพลี พบว่า ผู้อยู่อาศัยในโครงการนี้มีพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่ต่างกัน และต่างไปจากกลุ่มเป้าหมายที่การเคหะแห่งชาติกำหนดไว้ในโครงการ ดังนั้น จึงได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยในโครงการ ตลอดจนความคิดเห็นและการแสดงทัศนคติในประเด็นปัญหาต่าง ๆ โดยการศึกษาดังกล่าวนี้ จะอาศัยสถิติส่วนร้อยในการเปรียบเทียบวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดของผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สภาพทางสังคมของผู้อยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย

ส่วนที่ 3 ลักษณะการเดินทางเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อโครงการ

สภาพทางสังคมของผู้อยู่อาศัย

1. โครงสร้างเพศ อายุ และสถานภาพสมรสของหัวหน้าครอบครัว

จากแผนภูมิที่ 4.1-4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้อยู่อาศัยในโครงการเมืองใหม่บางพลี ซึ่งพิจารณาตามประเภทของบ้านพักอาศัยนั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชายร้อยละ 74.0 และเพศหญิงร้อยละ 26.0 ส่วนโครงสร้างอายุนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 36.8 และในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี และมากกว่า 60 ปีนั้นจะน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2 โดยที่พักอาศัยประเภทบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์จะไม่มีผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เลย และมีผู้มีอายุมากกว่า 60 ปี เพียงร้อยละ 2.5 ของผู้ที่พักอาศัยประเภทบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์ และส่วนใหญ่ของผู้อยู่อาศัยสมรสคิดเป็นร้อยละ 83.2 ของผู้อาศัยทั้งหมด (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1-3 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

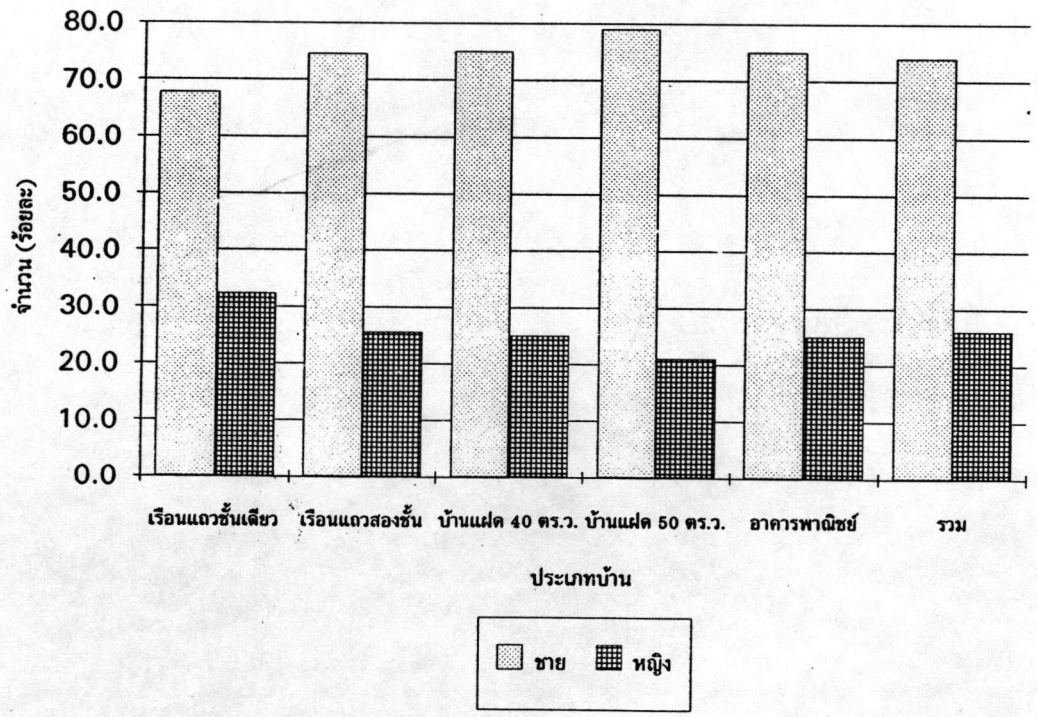

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

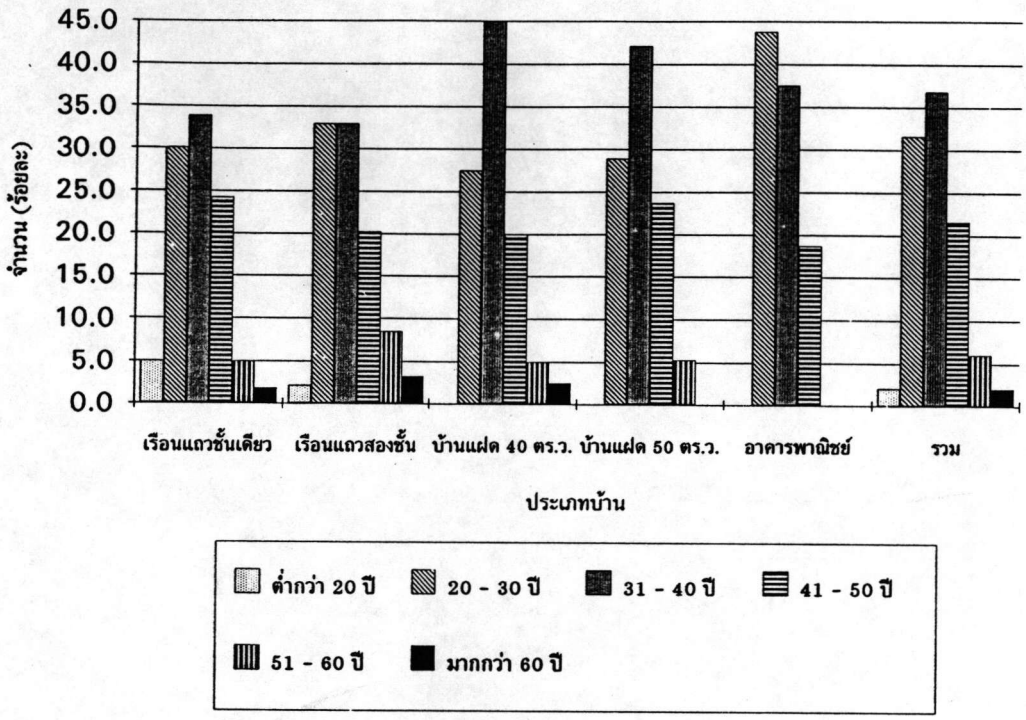

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

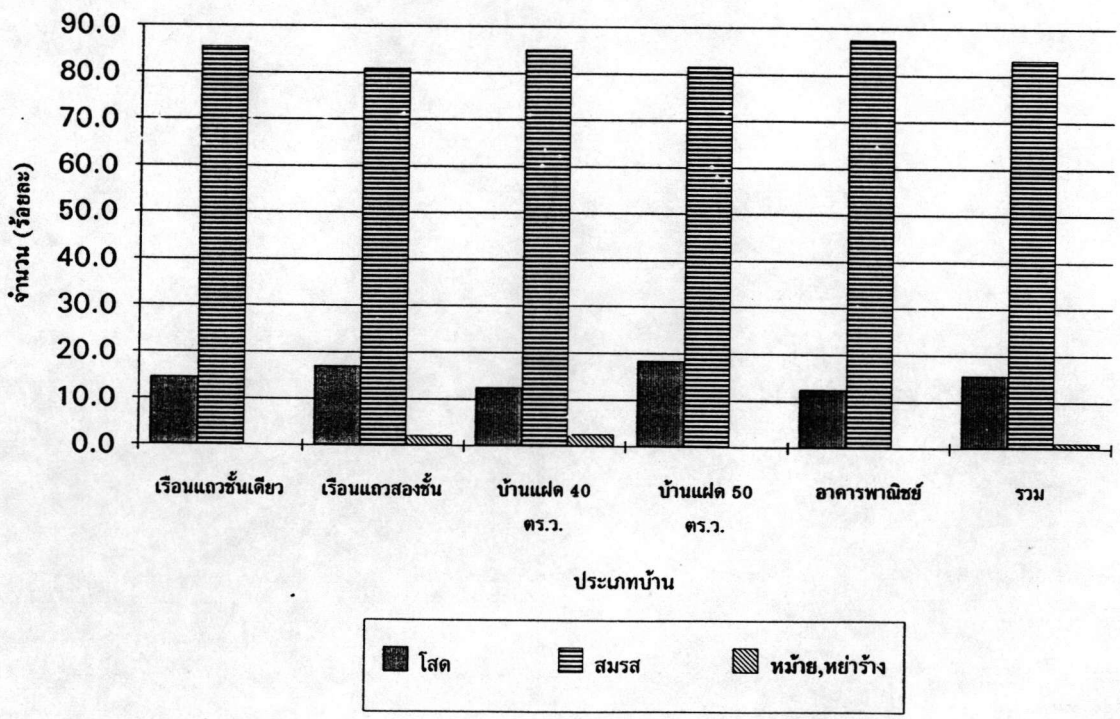

2. ระดับการศึกษา

พบว่าจำนวนผู้อาศัยอยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาในระดับต่ำ (แผนภูมิที่ 4.4) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 51.2 ของผู้อาศัยทั้งหมด และเป็นผู้อาศัยประเภทเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้นคือ ร้อยละ 69.4 และร้อยละ 58.5 ตามลำดับ โดยผู้อาศัยทั้งหมดไม่มีผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเลย และมีผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีเพียงร้อยละ 10.4 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยประเภทบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์ถึงร้อยละ 75.0 ของผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

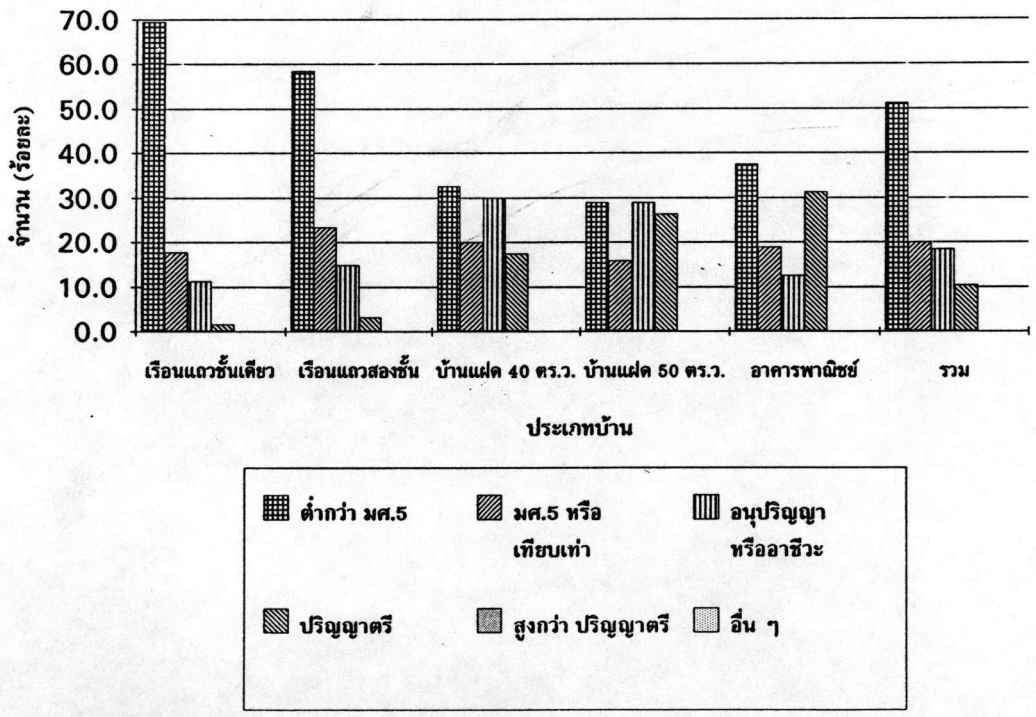

3. ขนาดครอบครัว

ผู้อาศัยทุกประเภทบ้านจะมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวคือ อาศัยอยู่เพียงครอบครัวเดียวในบ้านแต่ละหลัง คิดเป็นร้อยละ 78.0 และส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 (แผนภูมิที่ 4.5-4.7) บ้านที่มีครอบครัวเดียว จะมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน มากที่สุด รองลงมาคือ 1-2 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 42.1 และ 10.4 ตามลำดับ สำหรับบ้านที่มีจำนวน 2 ครอบครัวขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.0 ซึ่งเป็นผู้อาศัยประเภทเรือนแถวสองชั้นมากที่สุดคือ ร้อยละ 63.6 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 6.10 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาคือ เรือนแถวชั้นเดียว ร้อยละ 25.6 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 6.10 มากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนบ้านประเภทบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์นั้น จะมีจำนวนครอบครัวในบ้านแต่ละหลังเพียง 1-2 ครอบครัวเท่านั้น แต่อาคารพาณิชย์มีจำนวน 4 ครอบครัวต่อบ้านหนึ่งหลัง ร้อยละ6.2 ซึ่งมีผลให้จำนวนสมาชิกในครอบครัวของบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์นั้นอยู่ระหว่าง 3-5 คน ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) จำนวนสมาชิกในประเภทบ้านดังกล่าว (ดูรายละเอียดตารางที่ 5-6 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงจำนวนครอบครัวในบ้านของผู้ตอบแบบสอบถาม

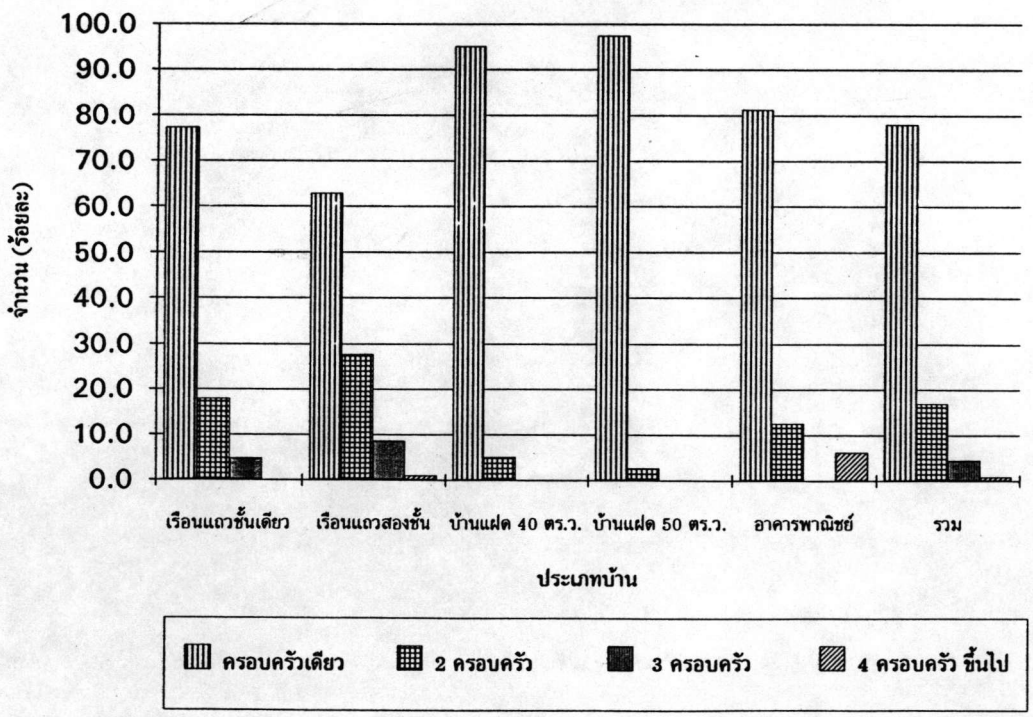

แผนภูมิที่ 4.6 แสดงจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

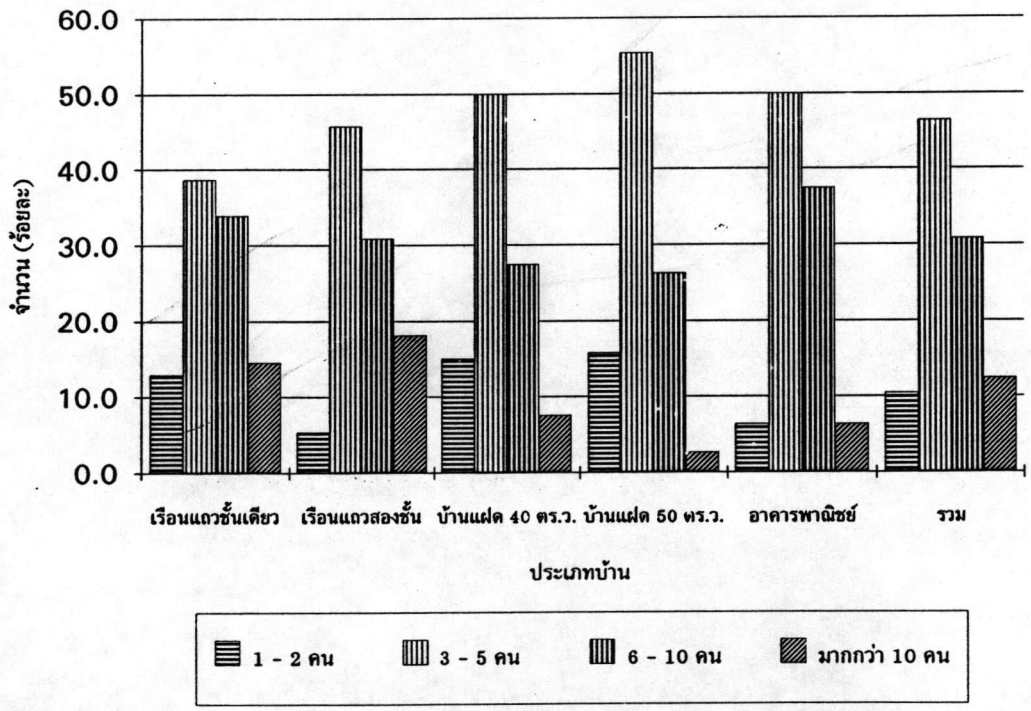

แผนภูมิที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครอบครัวในบ้านและจำนวนสมาชิกในครอบครัว

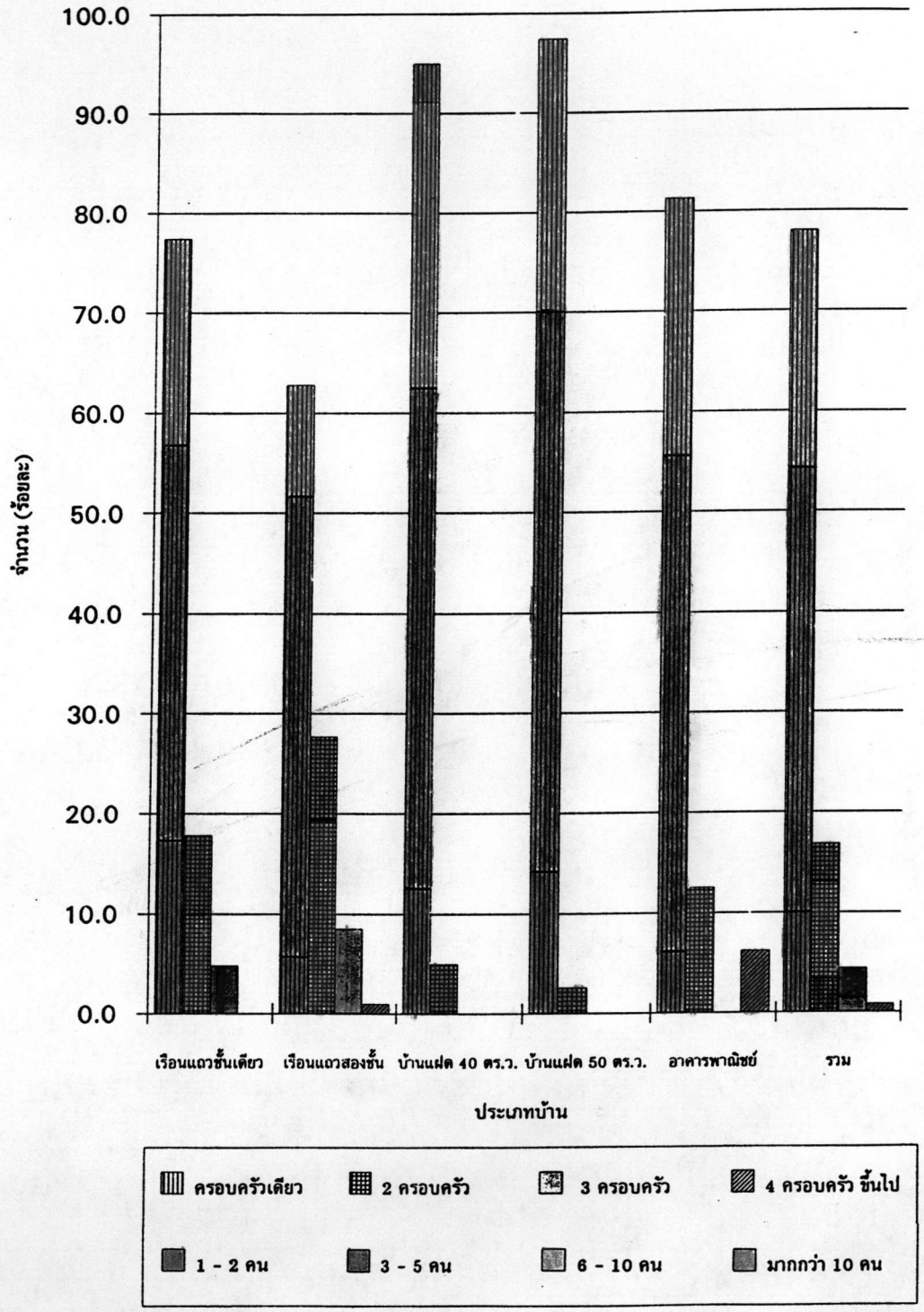

สำหรับกิจกรรมของสมาชิกในครอบครัวนั้น (แผนภูมิที่ 4.8) ในทุกประเภทบ้านทุกครอบครัวจะประกอบด้วยสมาชิกที่ทำงานแล้วอย่างน้อย 1-2 คน ร้อยละ 20.4 และ 3 คนขึ้นไป ร้อยละ 24.0 และที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวกำลังศึกษาอยู่เลย ร้อยละ 10.4 สำหรับพ่อบ้านหรือแม่บ้านนั้น แต่ละครอบครัวจะมีสมาชิก 1-2 คน ทำหน้าที่นี้ร้อยละ 74.8 และอีกร้อยละ 25.2 คือ ครอบครัวที่ไม่มีสมาชิกเป็นพ่อบ้านหรือแม่บ้าน ส่วนสมาชิกในครอบครัวร้อยละ 0.8 นั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า เป็นสมาชิกในครอบครัวที่จบการศึกษาแล้วยังได้ทำงาน (ดูรายละเอียดตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.8 แสดงกิจกรรมของสมาชิกในครอบครัว

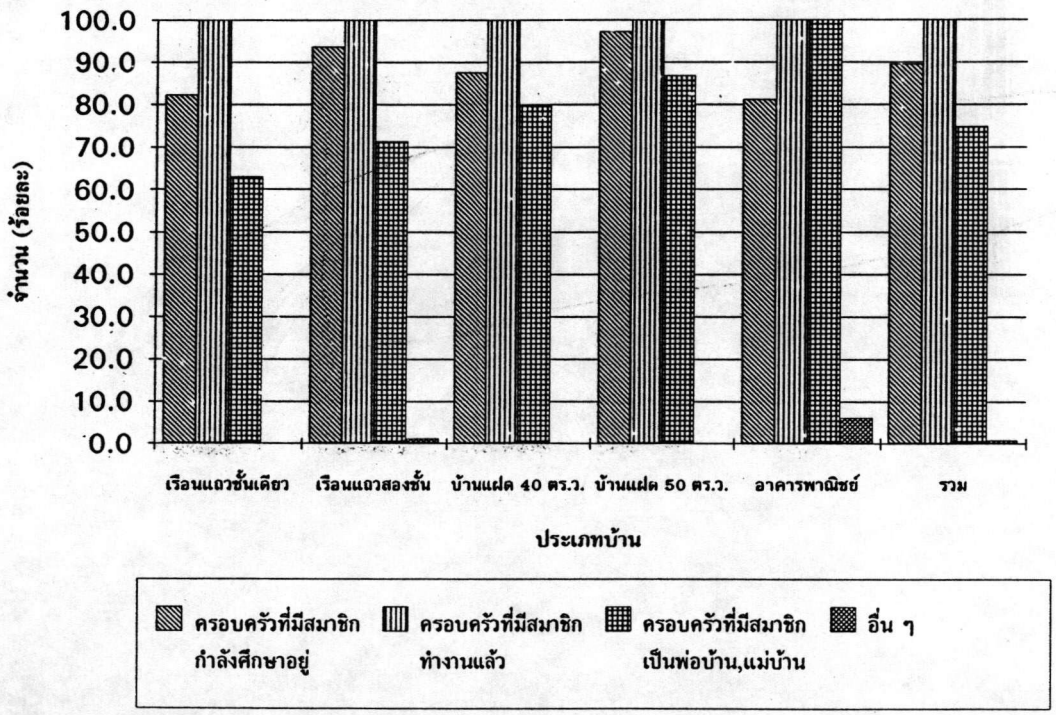

4. การครอบครองที่อยู่อาศัย

จากแผนภูมิที่ 4.9 ส่วนใหญ่การครอบครองที่อยู่อาศัยนั้น จะเป็นในลักษณะของผู้เช่าถึงร้อยละ 53.6 เจ้าของบ้านร้อยละ 39.6 ผู้อาศัยร้อยละ 5.6 และอื่นๆ ร้อยละ 1.2 โดยบ้านประเภทเรือนแถวชั้นเดียว เรือนแถวสองชั้น บ้านแฝด 40 ตารางวา และบ้านแฝด 50 ตารางวา จะมีอัตราส่วนที่มีการครอบครองที่อยู่อาศัยเป็นผู้เช่ามากกว่าร้อยละ 50 ของการครอบครอง ส่วนอาคารพาณิชย์ที่เป็นการเช่านั้นมีอยู่เพียงร้อยละ 25 เท่านั้น ซึ่งบ้านแบบเรือนแถวชั้นเดียวจะเสียค่าเช่าน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 50 บ้านแบบเรือนแถวสองชั้นจะเสียค่าเช่า 1,000-2,000 มากที่สุดคือ ร้อยละ 46.8 และจะเสียค่าเช่ามากขึ้นตามประเภทบ้านที่ดีขึ้น

สำหรับการครอบครองที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นเจ้าของบ้านเองนั้น แบ่งเป็นการซื้อบ้านด้วยเงินสดร้อยละ 15.2 และซื้อบ้านด้วยเงินผ่อนร้อยละ 84.8 โดยเรือนแถวชั้นเดียวมีการซื้อเงินสดร้อยละ 13.0 และมีจำนวนร้อยละมากขึ้นตามแบบ และอาคารพาณิชย์มีการซื้อบ้านด้วยเงินสดมากที่สุดร้อยละ 25.0 และเรือนแถวสองชั้นมีการซื้อบ้านด้วยเงินสดร้อยละ 13.0 และ 6.0 ตามลำดับ บ้านแฝด 40 ตารางวา และแบบ 50 ตารางวา มีการซื้อบ้านด้วยเงินสดร้อยละ 25.0 และ 23.5 และอาคารพาณิชย์มีการซื้อด้วยเงินสดร้อยละ 20.0

การอยู่อาศัยในฐานะผู้อาศัยนั้น มีร้อยละ 8.1 และ 8.5 ในบ้านประเภทเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น นอกจากนี้มีผู้อาศัยน้อยมากเพียงร้อยละ 2.6 ในบ้านแฝดแบบ 50 ตารางวา สำหรับจำนวนร้อยละ 2.5 ของบ้านแฝดแบบ 40 ตารางวา จากการสัมภาษณ์พบว่าเป็นบ้านพักพนักงาน และจำนวนร้อยละ 12.5 ของอาคารพาณิชย์นั้น จากการสัมภาษณ์พบว่าเนื่องมาจากเป็นการเหมาจ่ายครั้งเดียวตามกำหนดระยะเวลา (ดูรายละเอียดตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.9 แสดงการครอบครองที่อยู่อาศัย

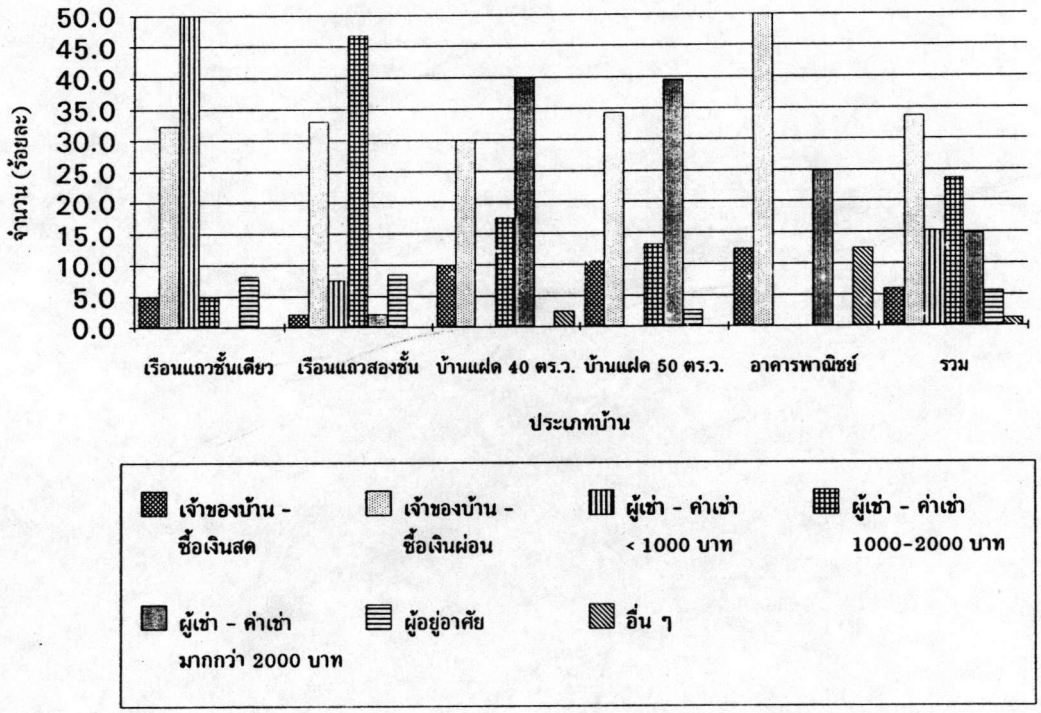

ระยะเวลาการอยู่อาศัยในโครงการเมืองใหม่บางพลีนั้น (แผนภูมิที่ 4.10) ทุกประเภทบ้านจะมีการอยู่อาศัยมานานกว่า 5 ปีมากที่สุดร้อยละ 34.0 โดยมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันระหว่างร้อยละ 30-40 ยกเว้นอาคารพาณิชย์มีจำนวนร้อยละ 25 (ดูรายละเอียดตารางที่ 9 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.10 แสดงระยะเวลาที่อยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบัน (เมืองใหม่บางพลี)

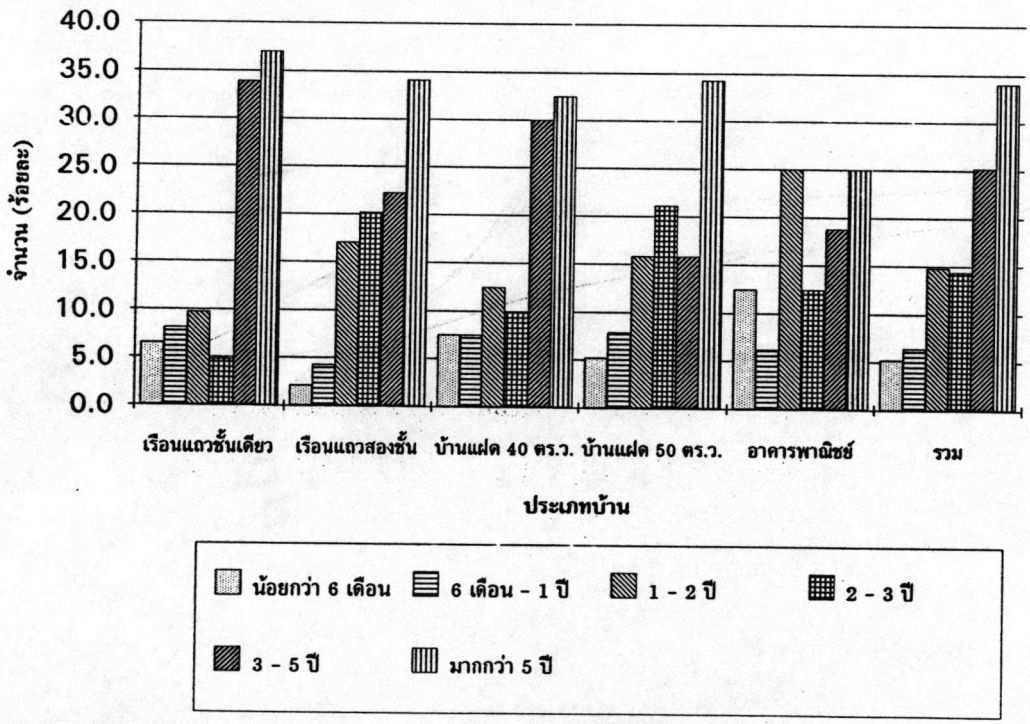

สถานที่ที่ผู้อยู่อาศัยเคยอาศัยอยู่ก่อนย้ายเข้ามาที่เมืองใหม่บางพลี (แผนภูมิที่ 4.11) พบว่า ผู้อาศัยในเมืองใหม่บางพลีส่วนใหญ่ย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 58.4 เป็นเขตพระโขนงถึงร้อยละ 29.6 รองลงมาย้ายมาจากจังหวัดสมุทรปราการร้อยละ 30.4 เป็นเขตอำเภอต่างๆ ยกเว้นอำเภอบางพลีและบางบ่อร้อยละ 23.2 การย้ายเข้าจากผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบๆ โครงการ จะมีในแบบบ้านเรือนแถวชั้นเดียว เรือนแถวสองชั้น และบ้านแฝด 40 ตารางวา รวมเพียงร้อยละ 2.0 เท่านั้น (ดูรายละเอียดตารางที่ 10 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.11 แสดงสถานที่อยู่อาศัยก่อนย้ายเข้าโครงการเมืองใหม่บางพลี

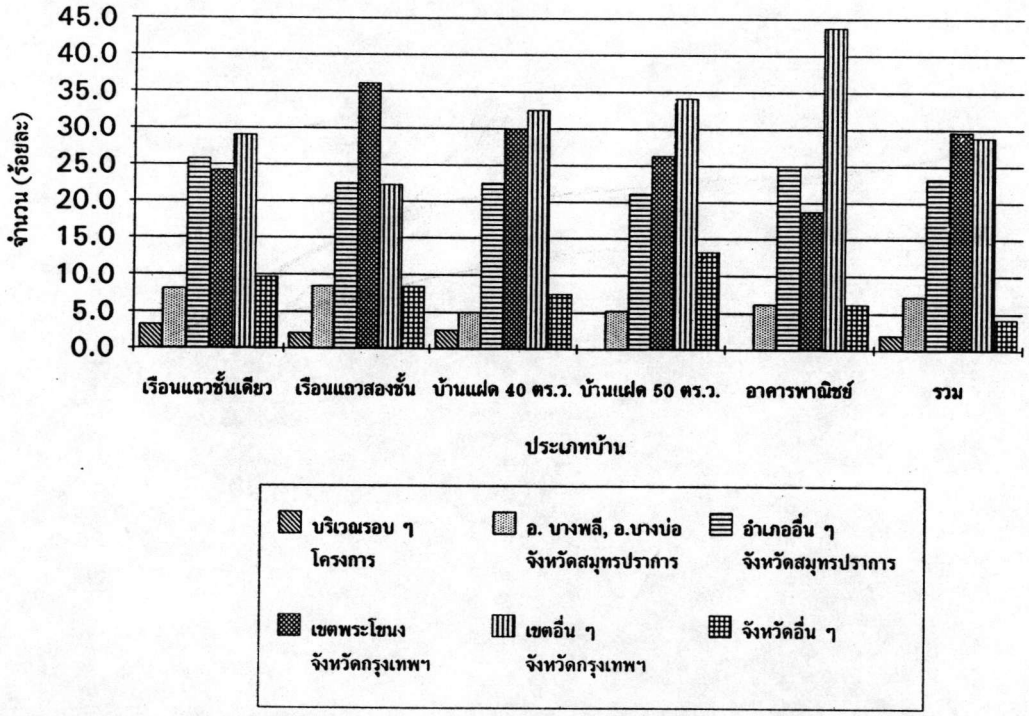

สภาพเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย

1. รายได้ของครอบครัว

จากแผนภูมิที่ 4.12 ในการศึกษาระดับรายได้ของครอบครัวของผู้อยู่อาศัยทุกประเภทบ้านพบว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่ร้อยละ 40.0 จะมีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มผู้มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาท เป็นผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดและอาคารพาณิชย์ โดยระดับรายได้มากกว่า 25,000 บาทต่อเดือน มีเพียงร้อยละ 0.8 ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์ (ดูรายละเอียดตารางที่ 11 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.12 แสดงรายได้ของครอบครัว

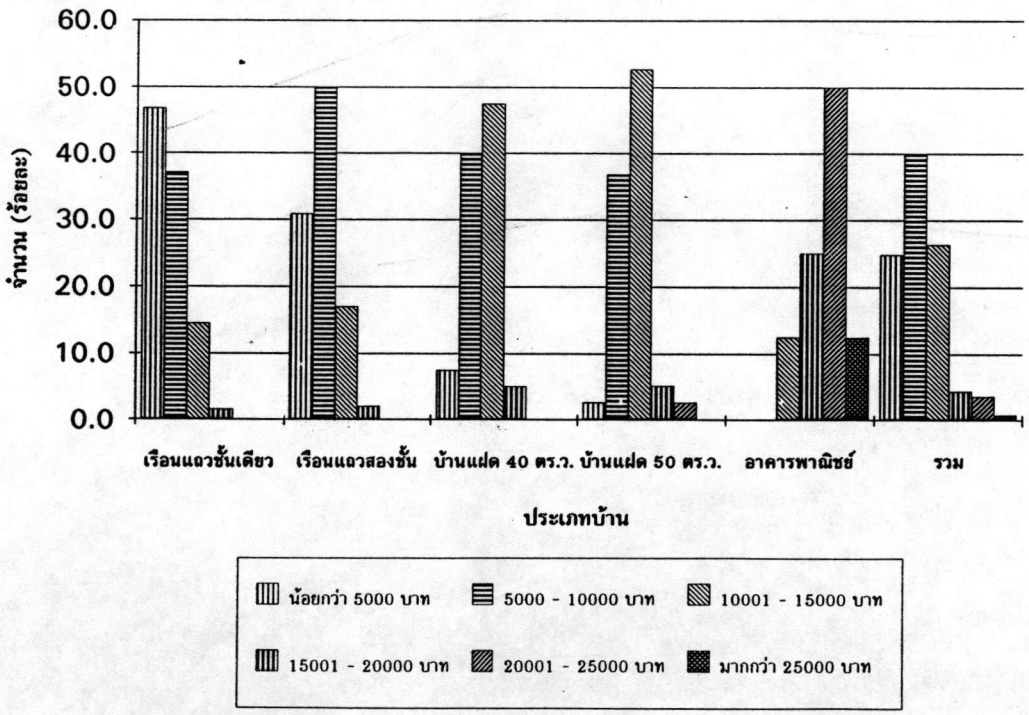

2. อาชีพของผู้อยู่อาศัย

อาชีพลูกจ้างในหน่วยงานเอกชนเป็นกลุ่มอาชีพที่มีมากที่สุดร้อยละ 43.2 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 36.0 (แผนภูมิที่ 4.13) เมื่อดูจากประเภทของบ้านพักอาศัยแล้วพบว่าประมาณร้อยละ 50.0 ของผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถวและบ้านแฝด ทำงานเป็นลูกจ้างเอกชน ผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์นั้น ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุดร้อยละ 87.5 และอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจจะเป็นกลุ่มอาชีพมากเป็นที่สาม ส่วนใหญ่อยู่ในบ้านประเภทบ้านแฝด (ดูรายละเอียดตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.13 แสดงการประกอบอาชีพ

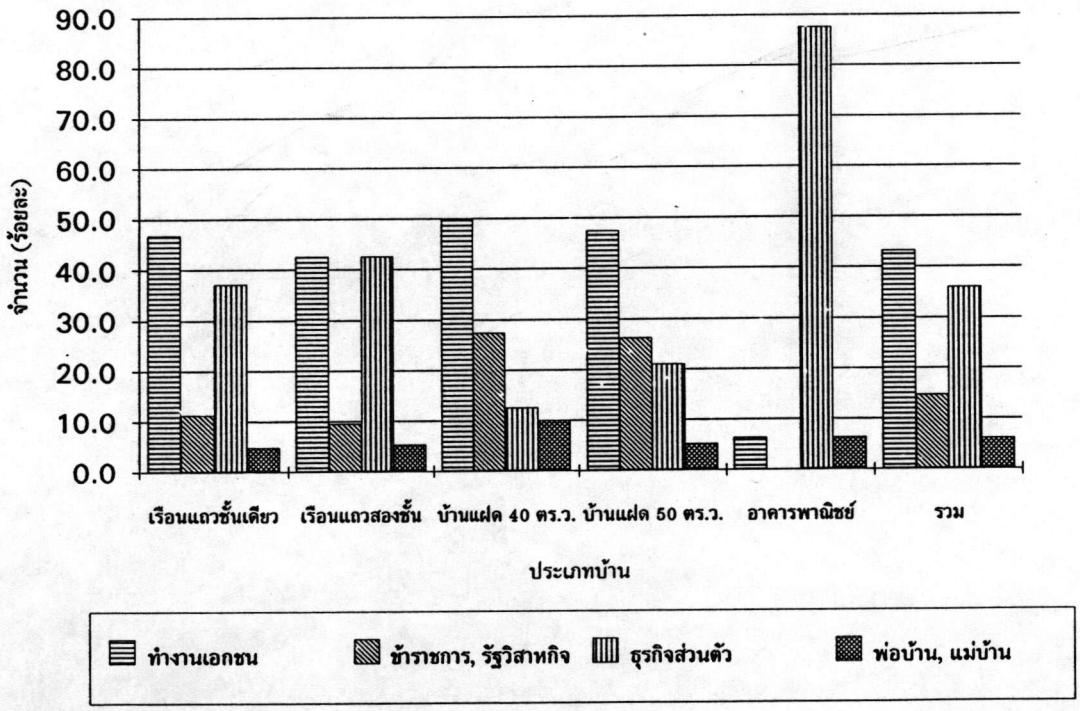

ลักษณะการเดินทางเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ

1. สถานที่ทำงาน

จำนวนผู้ที่ทำงานในโครงการเมืองใหม่บางพลี มีเพียงร้อยละ 36.4 และอีกร้อยละ 63.6 ทำงานนอกเมืองใหม่บางพลี (แผนภูมิที่ 4.14) โดยทำงานในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 34.8 จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 27.2 และต่างจังหวัด ซึ่งได้แก่ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา อีกร้อยละ 1.6 และจากการพิจารณาจากผู้อยู่อาศัยตามแบบบ้านแล้วพบว่า จำนวน 1 ใน 3 ของผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวและบ้านแฝดทำงานในเมืองใหม่บางพลี ส่วนอาคารพาณิชย์ เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ที่ทำงานอยู่ในเมืองใหม่ เนื่องจากอาคารพาณิชย์ถูกใช้เพื่อการค้าและเพื่ออยู่อาศัยด้วย (ดูรายละเอียดตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.14 แสดงสถานที่ทำงาน

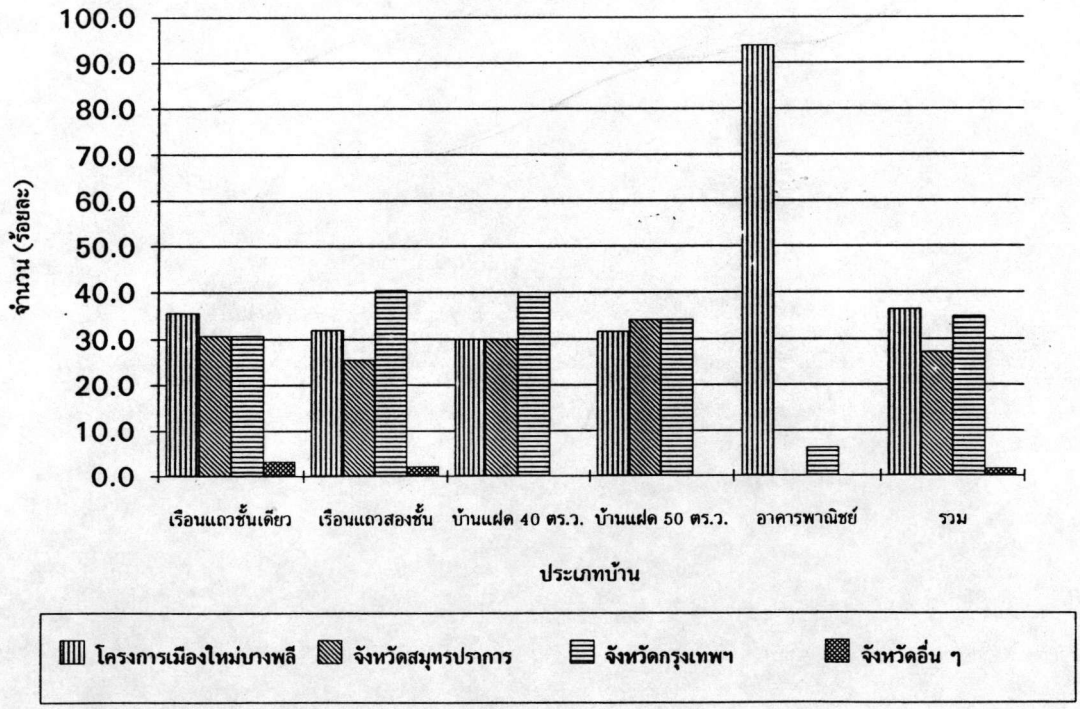

2. การเดินทางไปทำงาน

การเดินทางเพื่อไปทำงานของคนในเมืองใหม่บางพลี ร้อยละ 46.8 เดินทางโดยรถโดยสารขนส่งมวลชน รองลงมาเป็นการเดินทางโดยยานพาหนะส่วนตัว ได้แก่ รถยนต์ รถจักรยานต์และจักรยาน ร้อยละ 26.4 (แผนภูมิที่ 4.15) โดยบ้านเรือนแถวจะใช้บริการขนส่งมวลชนมากถึงร้อยละ 53.2 และจะใช้บริการลดลงในบ้านแบบแฝด แต่จะใช้ยานพาหนะส่วนตัวเพิ่มขึ้น ส่วนผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์นั้น ส่วนใหญ่ไม่ต้องเดินทางร้อยละ 93.8 และเดินทางโดยยานพาหนะส่วนตัว 6.2 (ดูรายละเอียดตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.15 แสดงพาหนะในการเดินทางไปทำงาน

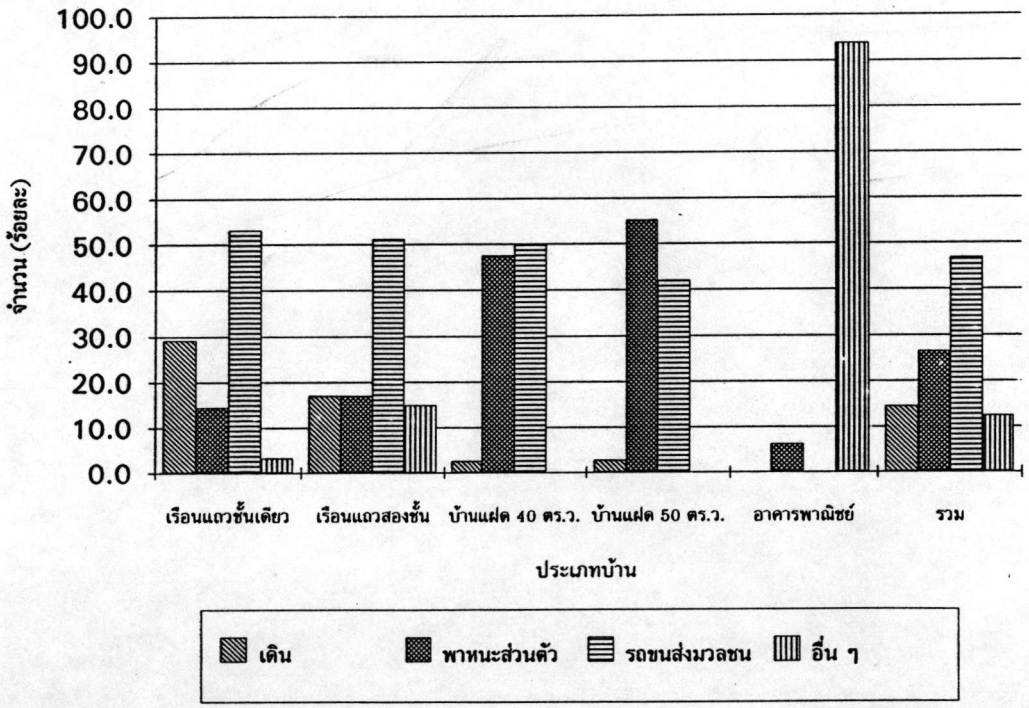

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ทำงานและการเดินทางไปทำงาน จำแนกตามประเภทบ้าน

พบว่า ผู้ที่ทำงานในโครงการเมืองใหม่บางพลีส่วนใหญ่จะเดินเท้าไปทำงาน (แผนภูมิที่ 4.16) โดยผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวจะเดินเท้าไปทำงานมากที่สุดร้อยละ 81.8 และจะน้อยลงตามประเภทบ้าน โดยจะมีการใช้ยานพาหนะส่วนตัวมากขึ้น ส่วนผู้อยู่อาศัยในอาคารพาณิชย์ไม่มีการเดินทางเพราะอาคารพาณิชย์เป็นที่ทำงานอยู่แล้ว

ส่วนผู้ที่ทำงานในเขตจังหวัดสมุทรปราการและกรุงเทพมหานคร จะทำงานในกรุงเทพมหานครมากกว่าจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจะใช้บริการของขนส่งมวลชนและยานพาหนะส่วนตัว โดยจะใช้บริการของขนส่งมวลชนเป็นส่วนใหญ่ของผู้อยู่อาศัยในทุกแบบบ้าน แต่จะมีการใช้รถส่วนตัวเพิ่มขึ้นตามแบบบ้านจากเรือนแถวชั้นเดียวจนถึงผู้อยู่อาศัยในบ้านแฝด

จำนวนผู้ทำงานต่างจังหวัดมีจำนวนน้อยมาก พบในผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น

แผนภูมิที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ทำงานกับการเดินทางไปทำงาน

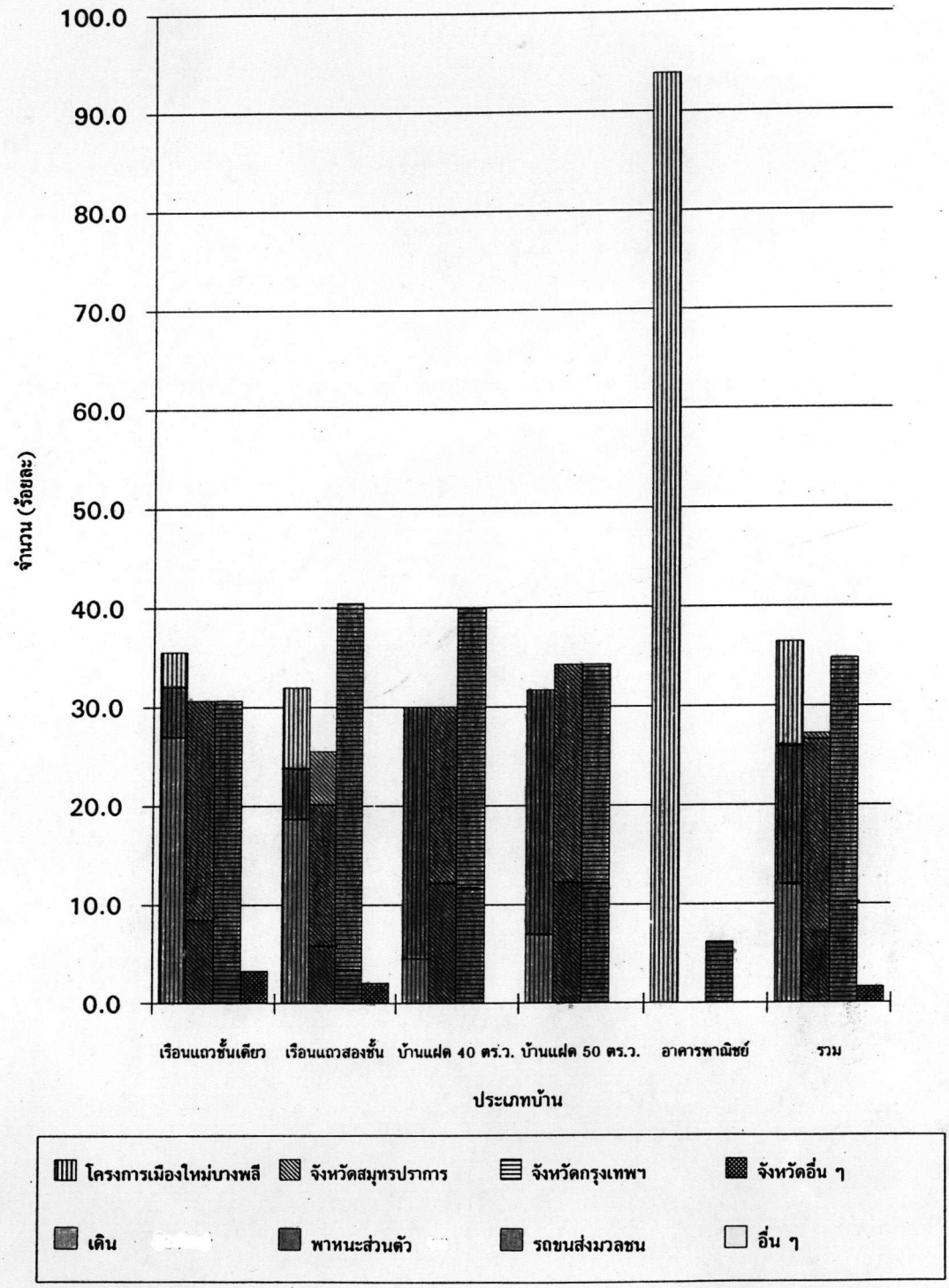

4. ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน

การเดินทาง ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเดินทางมากกว่า 1 ชั่วโมงร้อยละ 24.8 รองลงมาใช้เวลาประมาณ 40-60 นาที ร้อยละ 23.2 (แผนภูมิที่ 4.17) เพราะประชากรส่วนใหญ่ทำงานนอกเมืองใหม่บางพลี จึงเสียเวลาในการเดินทางเพื่อไปทำงานมากส่วนผู้ที่ใช้เวลาในการเดินทางน้อยกว่า 15 นาที เป็นผู้ที่ทำงานอยู่ภายในโครงการเมืองใหม่บางพลี สำหรับผู้ประกอบการค้าในที่พักอาศัยและอาคารพาณิชย์นั้น ไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปทำงานร้อยละ 13.2 (ดูรายละเอียดตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข.)

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงานในแต่ละวัน (แผนภูมิที่ 4.18) วันละ 1-10 บาท มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือ ไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ร้อยละ 24.4 เพราะเป็นการเดินทางโดยการเดินเท้าของผู้ที่ทำงานอยู่ภายในโครงการเมืองใหม่บางพลี และไม่มีการเดินทางสำหรับผู้ที่ประกอบกิจการค้าในที่อยู่อาศัยของตนเอง (ดูรายละเอียดตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.17 แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

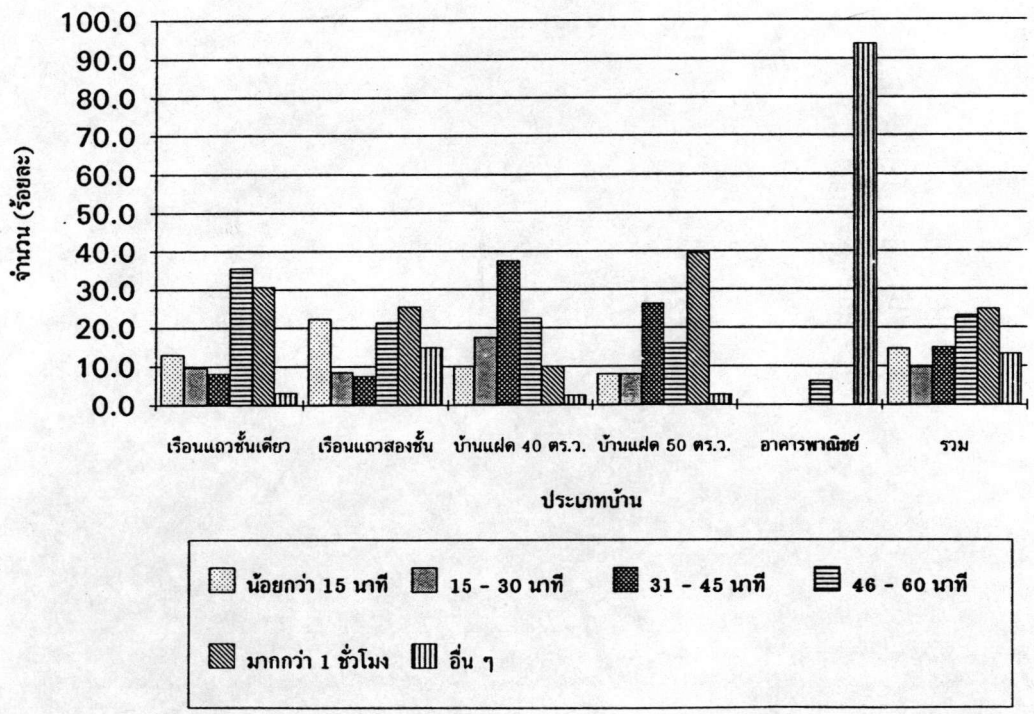

แผนภูมิที่ 4.18 แสดงค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

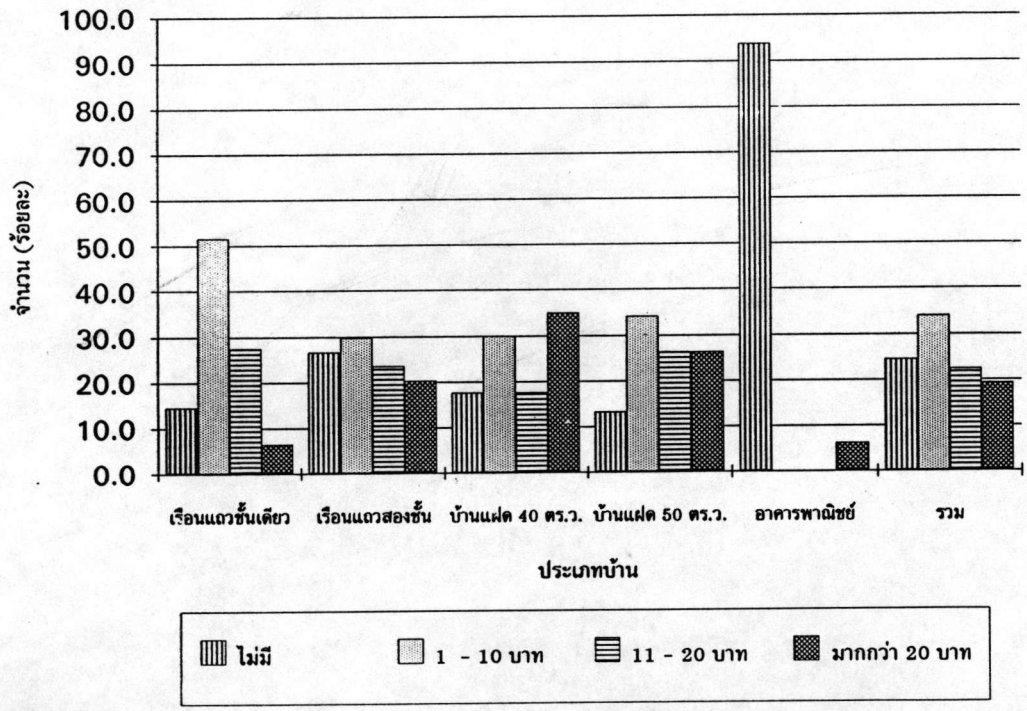

5. การเดินทางเพื่อทำกิจกรรมนอกเมืองใหม่บางพลี

กิจกรรมที่เกิดขึ้นนอกเมืองใหม่บางพลี ส่วนใหญ่เป็นการไปห้างสรรพสินค้าถึงร้อยละ 47.2 รองลงมาคือการพบปะเพื่อนฝูงร้อยละ 25.2 (แผนภูมิที่ 4.19) โดยมีการประกอบกิจกรรมรูปแบบนี้เหมือนกันหมดของผู้อยู่อาศัยในบ้านแบบต่างๆ พบว่า การไปส่งลูกที่โรงเรียนนอกเมืองใหม่บางพลีนั้นมีน้อยมากเพียงร้อยละ 5.4 แสดงให้เห็นว่า เด็กส่วนใหญ่เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียนภายในโครงการนั่นเอง (ดูรายละเอียดตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.19 แสดงการเดินทางเพื่อทำกิจกรรมนอกเมืองใหม่บางพลี

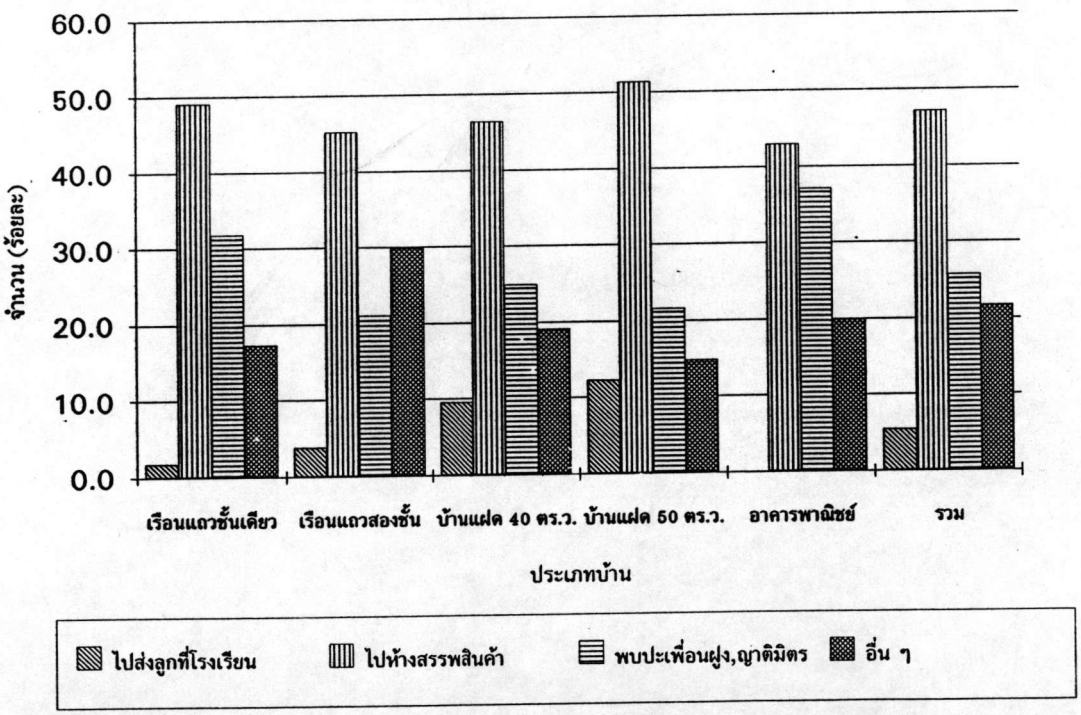

ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อโครงการ

1. ลักษณะอาคารพักอาศัย

1.1 รูปแบบและขนาดของอาคาร

ผู้อยู่อาศัยเกือบทั้งหมดไม่ชอบรูปแบบและขนาดของอาคารคิดเป็นร้อยละ 99.4 (แผนภูมิที่ 4.20) โดยมีเพียงผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นอาคารสร้างสมบูรณ์และมีรูปแบบเดียว ซึ่งคำนึงถึงประโยชน์การใช้งานมากกว่าเพราะทำการค้า เห็นว่ารูปแบบและขนาดของอาคารดีอยู่แล้วร้อยละ 0.6 สำหรับผู้ที่ไม่ชอบรูปแบบและขนาดของอาคารส่วนใหญ่คิดว่าแบบบ้านไม่สวยและควรสร้างบ้านให้สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 54.6 (ดูรายละเอียดตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.20 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดและรูปแบบของอาคาร

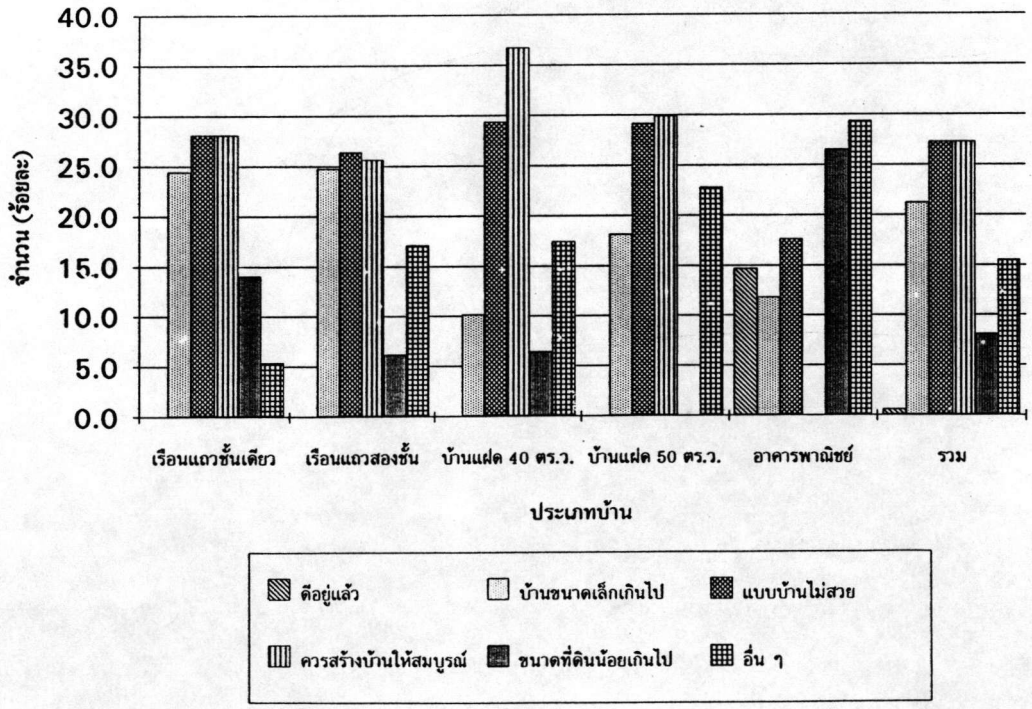

1.2 การต่อเติมและขั้นตอนการต่อเติมอาคาร

จากแผนภูมิที่ 21 และ 22 พบว่า ร้อยละ 98.8 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดมีการต่อเติมอาคารพักอาศัย ซึ่งในแบบบ้านเรือนแถวและบ้านแฝดจะมีการต่อเติมอาคารทั้งหมด นอกจากอาคารพาณิชย์จะมีการต่อเติมร้อยละ 81.3 และไม่มีการต่อเติมร้อยละ 18.7 โดยอาคารที่มีการต่อเติมส่วนใหญ่ร้อยละ 70.8 จะจ้างช่างมาทำการต่อเติม โดยผู้อยู่อาศัยในบ้านเกือบทุกแบบจะจ้างช่างมากกว่าครึ่งหนึ่งของการต่อเติมทั้งหมด แต่สำหรับเรือนแถวชั้นเดียวนั้นมีการจ้างช่างเพียงร้อยละ 48.4 และต่อเติมอาคารโดยทำเองบางส่วน จ้างช่างบางส่วน ร้อยละ 32.2

แผนภูมิที่ 4.21 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการต่อเติมอาคาร

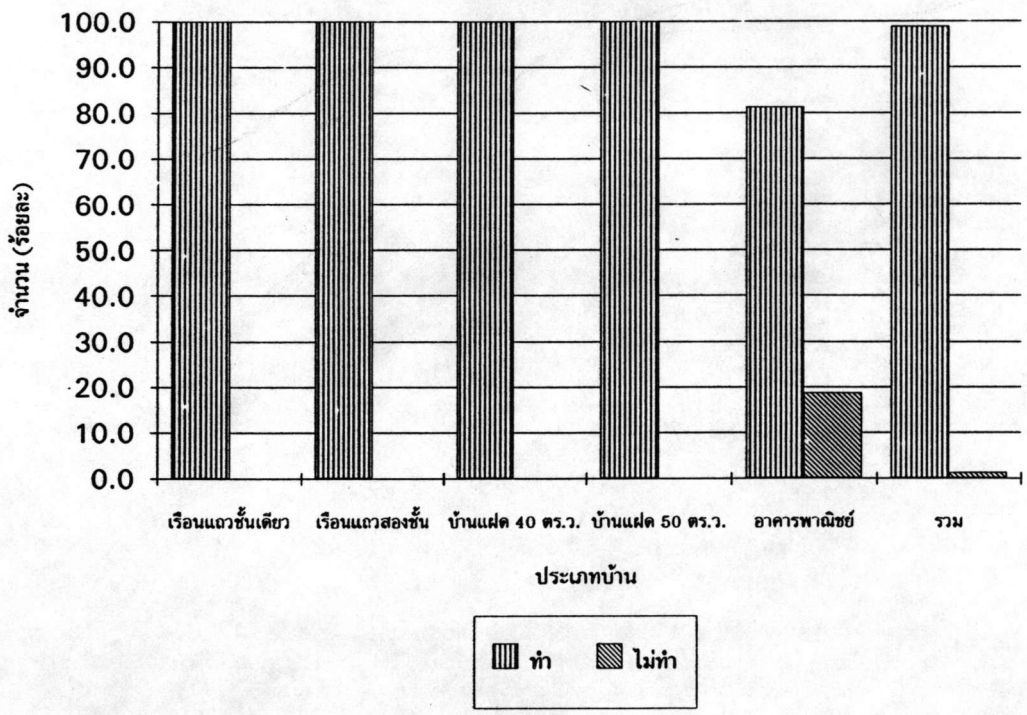

แผนภูมิที่ 4.22 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการต่อเติมอาคาร

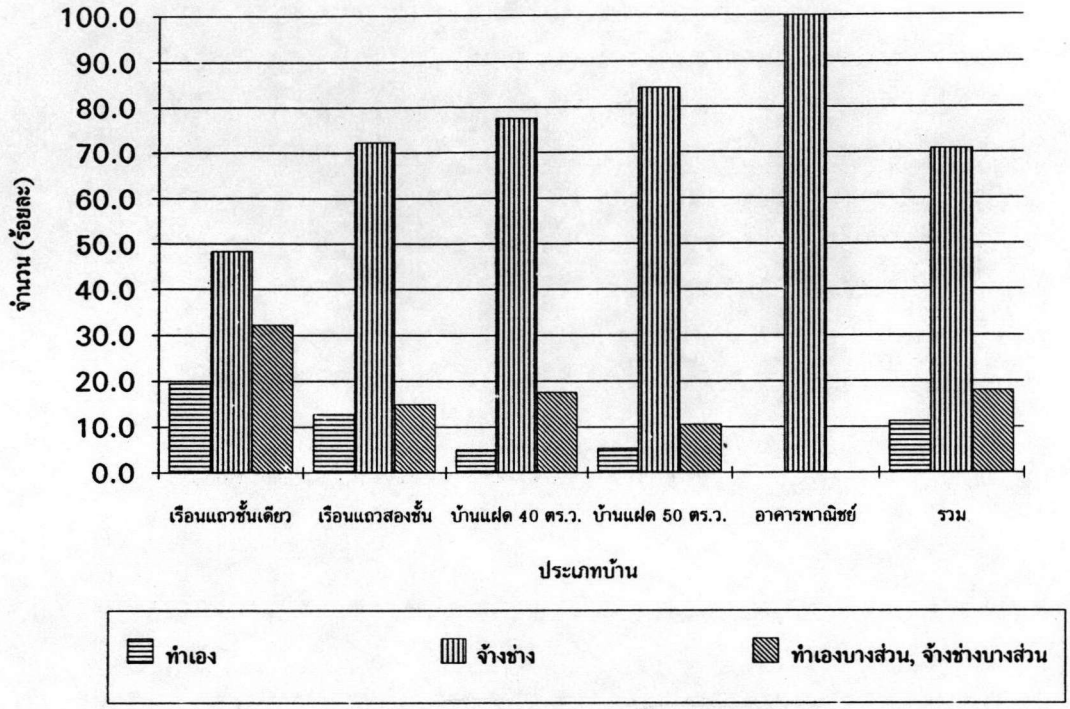

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายและแหล่งเงินในการต่อเติมอาคาร จำแนกตามประเภทบ้าน

การต่อเติมอาคารของผู้อยู่อาศัยเรือนแถวชั้นเดียว ส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการต่อเติมระหว่าง 10,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาจะใช้จ่ายน้อยกว่า 10,000 บาท และจะมีค่าใช้จ่ายในการต่อเติมเพิ่มสูงขึ้นตามแบบบ้านที่ดีขึ้น โดยอาคารพาณิชย์จะมีค่าใช้จ่ายในการต่อเติม 70,001-100,000 บาท ถึงร้อยละ 50 (แผนภูมิที่ 4.23)

ซึ่งค่าต่อเติมอาคารส่วนใหญ่เป็นเงินออมของผู้อยู่อาศัยเองร้อยละ 58.8 รองลงมาเป็นเงินที่กู้จากการเคหะแห่งชาติร้อยละ 15.6 โดยให้เหตุผลว่า ดอกเบี้ยถูกและระยะเวลาผ่อนชำระนาน นอกจากนี้ยังมีการยืมญาติพี่น้อง เพราะไม่ต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ 13.6 กู้จากสวัสดิการที่ทำงานของผู้อยู่อาศัยอีกร้อยละ 5.2 โดยให้เหตุผลว่าสะดวกและแสดงให้เห็นว่าค่าต่อเติมอาคารของเรือนแถวชั้นเดียวที่กู้จากการเคหะแห่งชาตินั้น จะมีสัดส่วนมากที่สุดในบ้านแบบต่างๆ และจะคิดลงตามแบบบ้านที่ดีขึ้น แต่การกู้จากสวัสดิการของที่ทำงานนั้นจะสูงขึ้นตามประเภทบ้าน ยกเว้นอาคารพาณิชย์ที่ค่าต่อเติมอาคารเป็นเงินออมร้อยละ 87.5 ที่เหลือร้อยละ 12.5 เป็นการกู้จากการเคหะแห่งชาติ โดยให้เหตุผลว่า เสียดอกเบี้ยในอัตราต่ำและยังสามารถนำเงินออมที่มีอยู่ไปเป็นทุนในการค้า จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้อยู่อาศัยประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ไม่ทราบว่าการเคหะแห่งชาติมีการให้กู้ยืม สำหรับการต่อเติมอาคาร (ดูรายละเอียดตารางที่ 23-24 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายและแหล่งเงินในการต่อเติมอาคาร กับลักษณะอาคารพักอาศัยในแต่ละประเภท

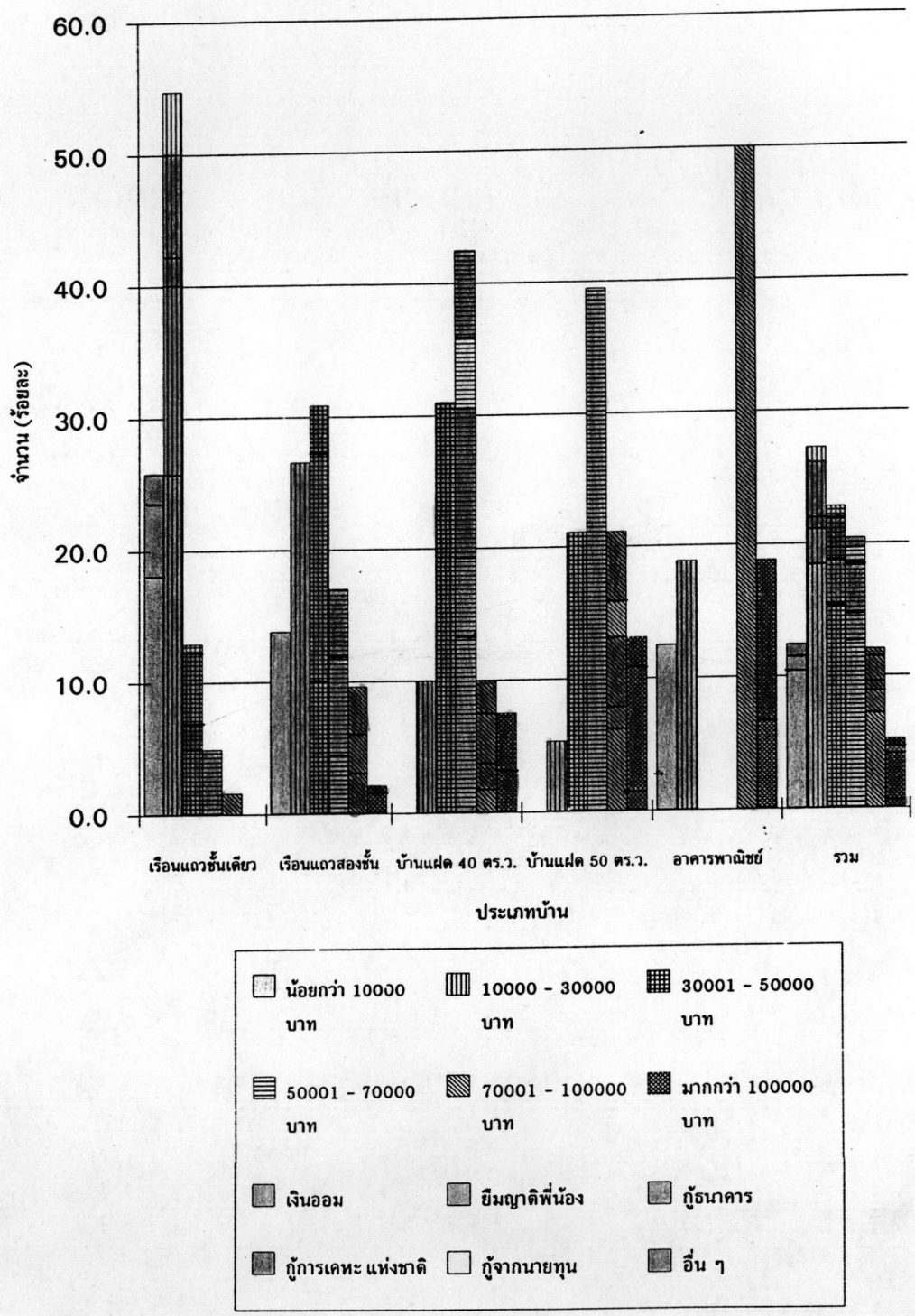

1.4 สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย

ผู้อยู่อาศัยให้ความเห็นว่า บริเวณที่อยู่อาศัยมีความสกปรก ไม่เป็นระเบียบมากที่สุด ร้อยละ 32.1 (แผนภูมิที่ 4.24) โดยผู้อยู่อาศัยอาคารพาณิชย์เห็นว่าสกปรกไม่มีระเบียบ มีสัดส่วนสูงกว่าผู้อยู่อาศัยในบ้านประเภทอื่นๆ และคิดว่าสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยมีความร่มรื่นมีร้อยละ 21.3 ซึ่งผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดจะให้ความคิดเห็นในส่วนนี้มากกว่าผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียว และในอาคารพาณิชย์ที่คิดว่าบริเวณที่อยู่อาศัยไม่มีความร่มรื่นเลย สำหรับความแออัดนั้นผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถวและอาคารพาณิชย์ประมาณ 1 ใน 4 จะรู้สึกว่าที่อยู่อาศัยแออัดมากเกินไป โดยผู้อยู่อาศัยในบ้านแฝดคิดว่าที่อยู่อาศัยแออัดมากเกินไปเพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้น (ดูรายละเอียดตารางที่ 25 ในภาคผนวก ข.)

แผนภูมิที่ 4.24 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย

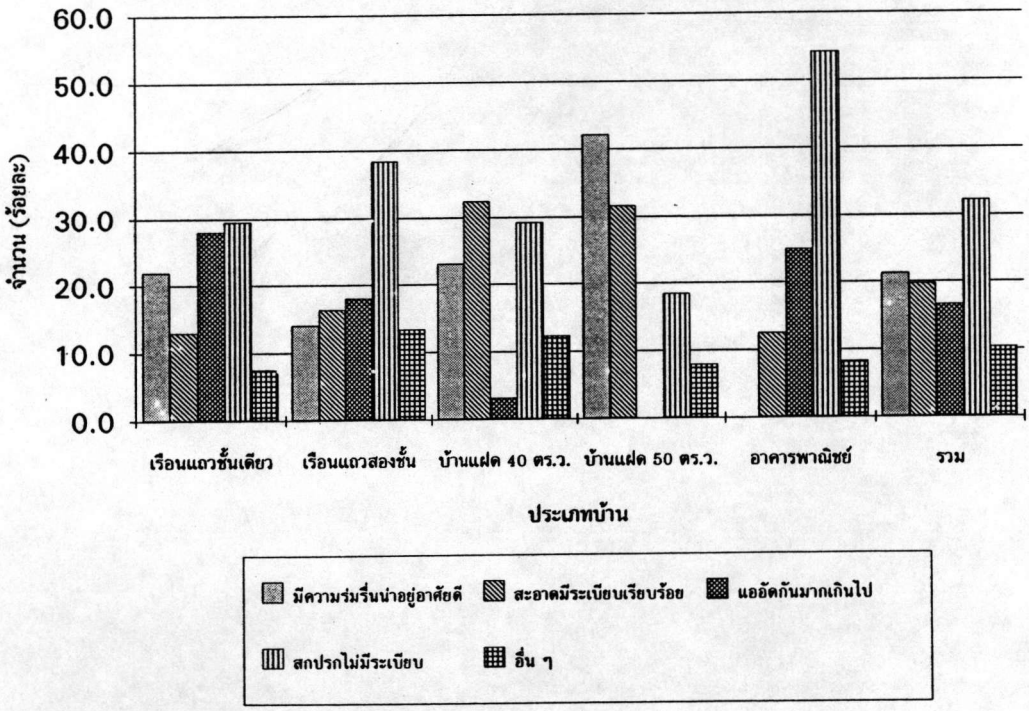

2 ระบบสาธารณูปโภค

2.1 ระบบถนนและทางเท้า

ถนนและทางเท้าภายในโครงการเมืองใหม่บางพลีนั้น (แผนภูมิที่ 4.25-4.29) โดยรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์ดี โดยความกว้างของถนนนั้น ผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวและอาคารพาณิชย์คิดว่า ถนนแคบไป เรือนแถวชั้นเดียวให้เหตุผลว่า ถนนบริเวณบ้านแคบเล็กไป ส่วนอาคารพาณิชย์นั้นให้เหตุผลว่า ถนนหน้าอาคารถึงจะเป็นถนนสายรองแต่เนื่องจากมีการจราจรหนาแน่น ประกอบกับการจอดรถริมถนน ทำให้พื้นที่ถนนไม่เพียงพอ ส่วนผู้อยู่อาศัยในบ้านแฝดและเรือนแถวสองชั้นคิดว่า ขนาดถนนดีอยู่แล้ว เพราะถนนบริเวณโซนเรือนแถวสองชั้นเป็นถนนสายย่อยที่ใหญ่แล้ว

ส่วนความร่มรื่นของถนนนั้นพบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้อยู่อาศัยไม่ค่อยพอใจนักเนื่องจากต้นไม้ยังเล็กอยู่ แต่ด้านความสะอาดของถนนและทางเท้านั้นพบว่า ผู้อยู่อาศัยในทุกประเภทบ้านคิดว่า ค่อนข้างสกปรกร้อยละ 73.2 โดยผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเรือนแถวและอาคารพาณิชย์คิดว่าสกปรกมากกว่าร้อยละ 90 สำหรับผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดแบบ 40 ตารางวา และ 50 ตารางวา คิดว่าค่อนข้างสะอาด ร้อยละ 47.5 และ 57.9 ตามลำดับ ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวและอาคารพาณิชย์

สภาพพื้นผิวถนนส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในสภาพดีร้อยละ 76.4 และเห็นว่าถนนเป็นหลุมและขรุขระร้อยละ 23.6 สำหรับจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง พบว่าร้อยละ 69.2 คิดว่าบริเวณทางแยกต่างๆ ที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง โดยจากการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยแล้วพบว่าทางแยกถนนสายรองกับถนนสายย่อยจะเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งที่สุด และจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งรองลงมาคือ บริเวณทั่วๆ ไปในโครงการร้อยละ 18.8

แผนภูมิที่ 4.25 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความกว้างของถนนและทางเท้า

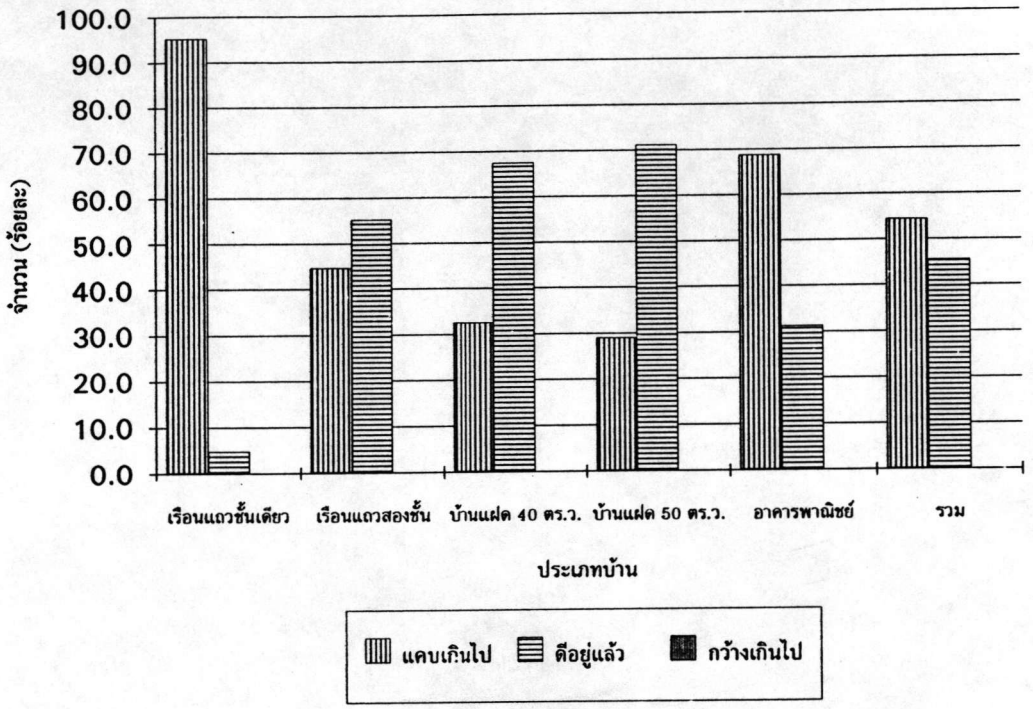

แผนภูมิที่ 4.26 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่มรื่นของถนนและทางเท้า

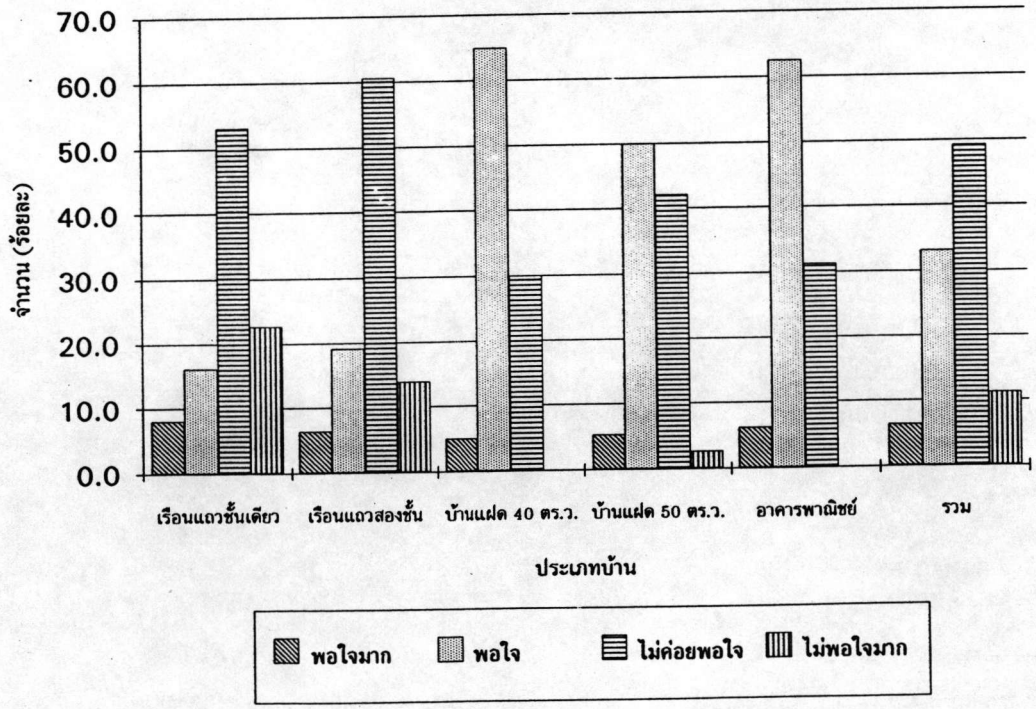

แผนภูมิที่ 4.27 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของถนนและทางเท้า

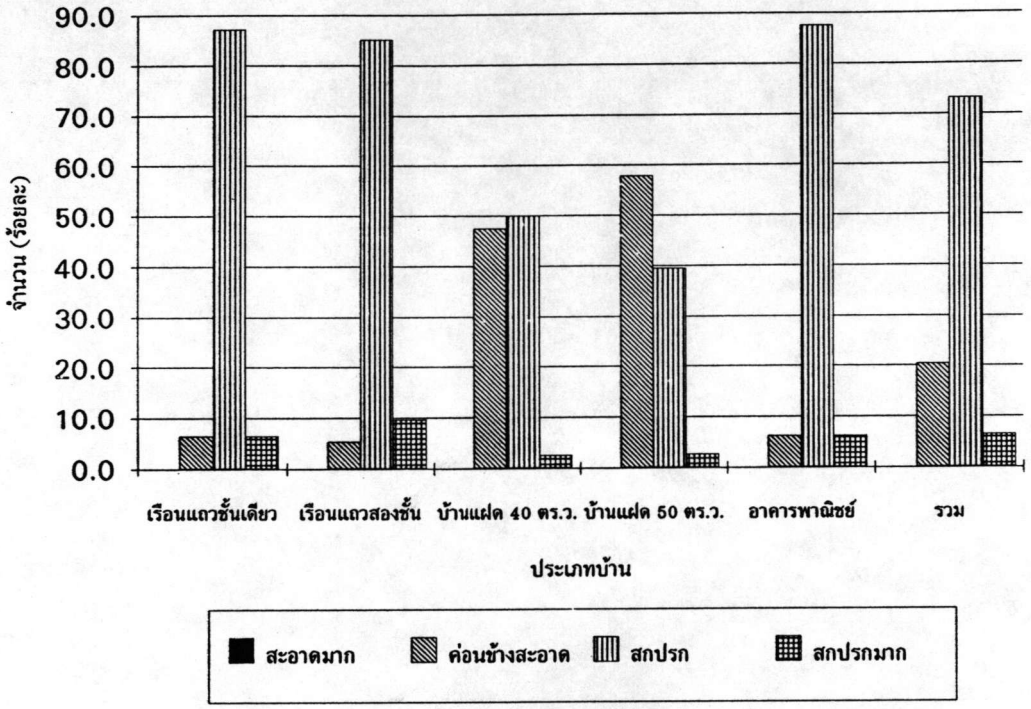

แผนภูมิที่ 4.28 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพื้นผิวของถนนและทางเท้า

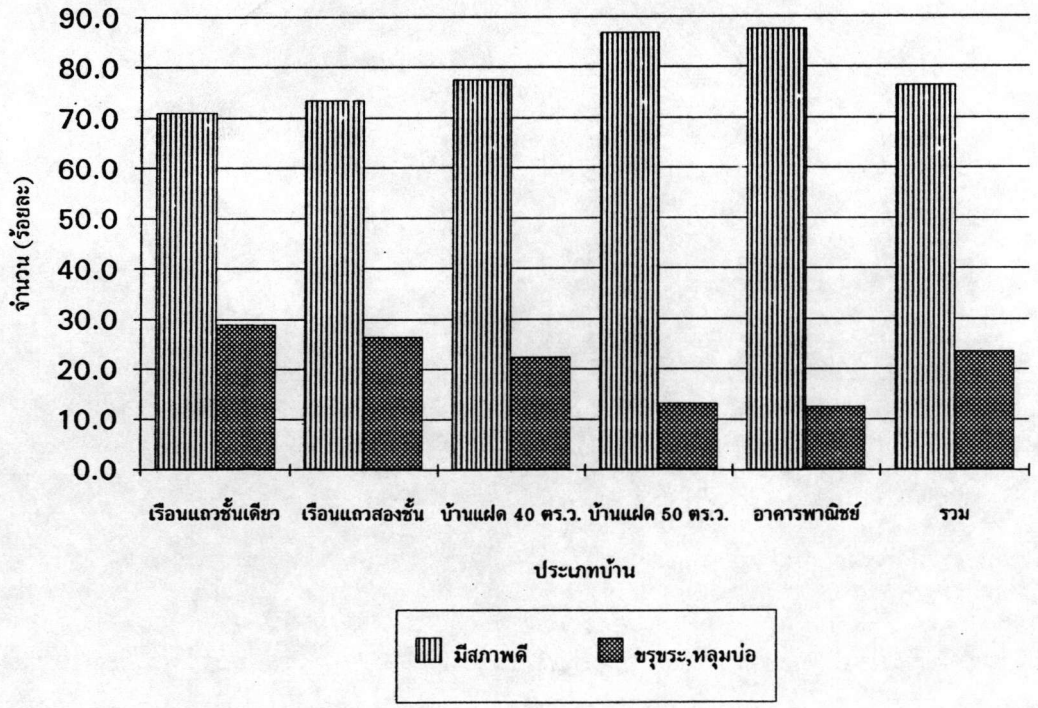

แผนภูมิที่ 4.29 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

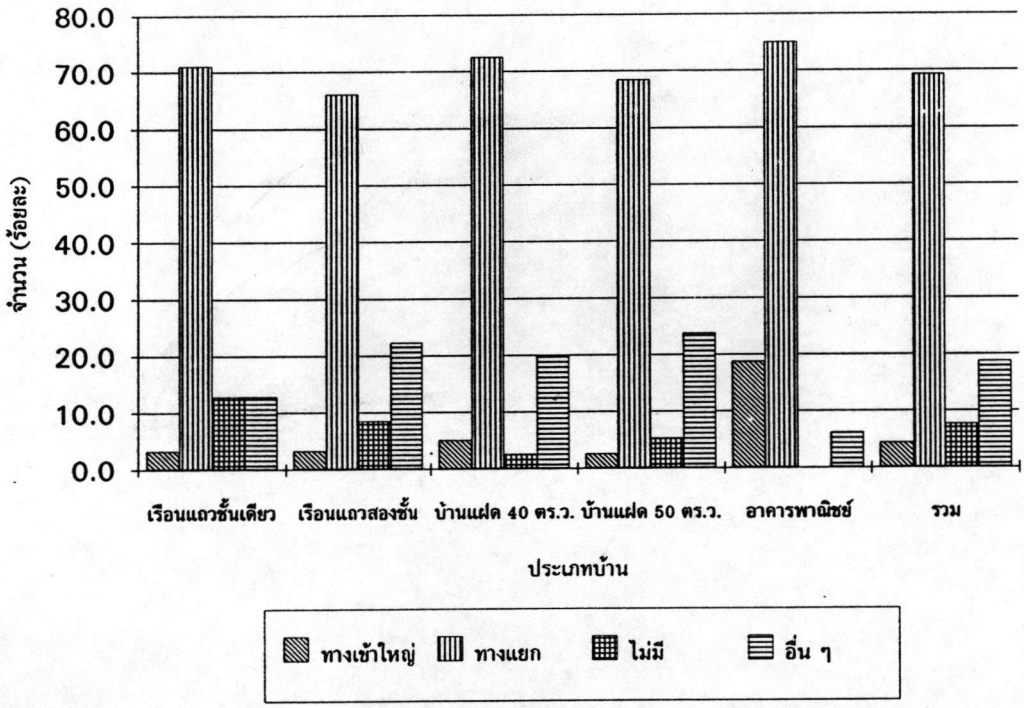

2.2 ระบบการระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม

พบว่า ผู้อยู่อาศัยเห็นว่าเขื่อนดินและคูน้ำป้องกันน้ำท่วมได้ผล 100 เปอร์เซนต์ แต่พบว่าผู้อยู่อาศัยเห็นว่ามีปัญหาน้ำท่วมขังร้อยละ 98.8 และคิดว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 1.2 (แผนภูมิที่ 4.30) โดยปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณบ้าน จะพบในบ้านที่มีพื้นที่ในตัวบ้าน เช่น บ้านแฝด ส่วนบริเวณที่ผู้อยู่อาศัยในทุกแบบบ้านคิดว่ามีปัญหาน้ำท่วมขังมาก ได้แก่ บริเวณถนนหน้าบ้านและบนถนนทั่ว ๆ ไป คิดเป็นร้อยละ 41.1 และ 38.1 และบริเวณอื่น ๆ ร้อยละ 16.1 ได้แก่ บริเวณสถานที่ราชการ สถานศึกษา และบริเวณส่วนบริการชุมชน (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.30 แสดงบริเวณที่มีปัญหาน้ำท่วมขัง

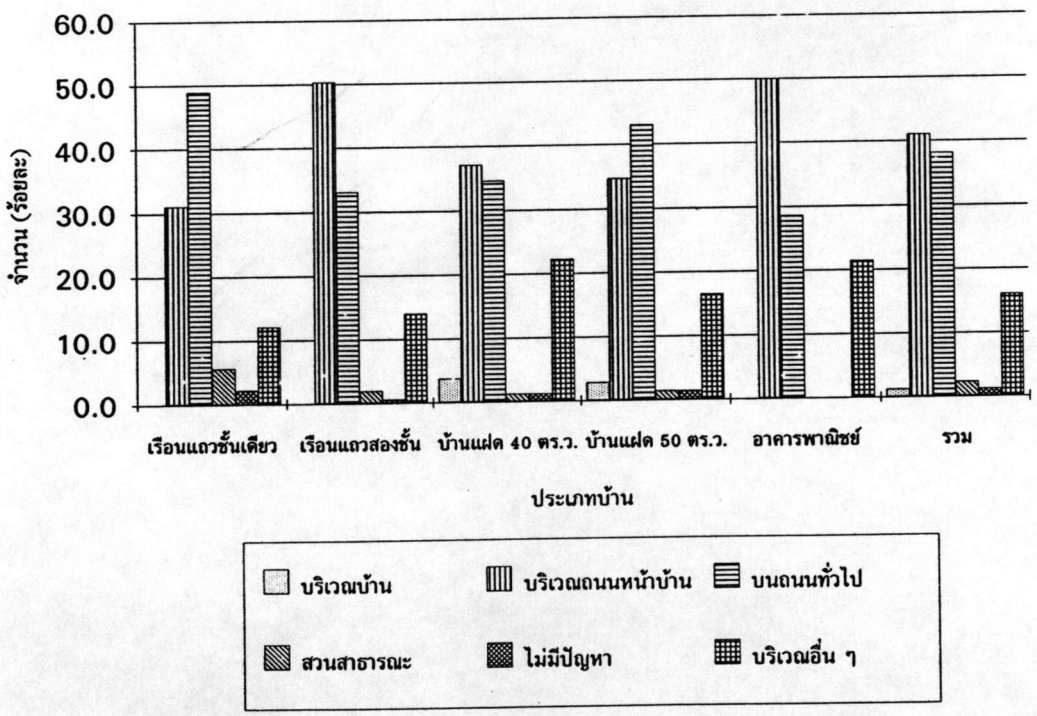

2.3 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าภายในบ้าน (แผนภูมิที่ 4.31) ส่วนใหญ่พบว่ามักเกิดปัญหาไฟตก คิดเป็นร้อยละ 52.4 และมีปัญหาไฟดับร้อยละ 12.8 โดยผู้อยู่อาศัยอีกร้อยละ 34.8 เห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าภายในบ้าน

ระบบไฟฟ้าภายในชุมชน (แผนภูมิที่ 4.32) ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ แสงสว่างตามถนนและบริเวณสาธารณะน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ปัญหาหลอดไฟตามถนนเสียบ่อยและใช้เวลาในการซ่อมแซมนาน และเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าภายในชุมชนเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น โดยผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถว และบ้านแฝด จะพบปัญหาต่าง ๆ ในสัดส่วนใกล้เคียงกันทุกประเภทคือ มีปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างมากที่สุด แต่ในอาคารพาณิชย์พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการซ่อมแซมนานมากที่สุด โดยเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างสำคัญรองลงมา เนื่องจากอาคารพาณิชย์อยู่ริมถนนบริเวณศูนย์กลางชุมชน ปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างจึงน้อย (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.31 แสดงปัญหาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าภายในบ้าน

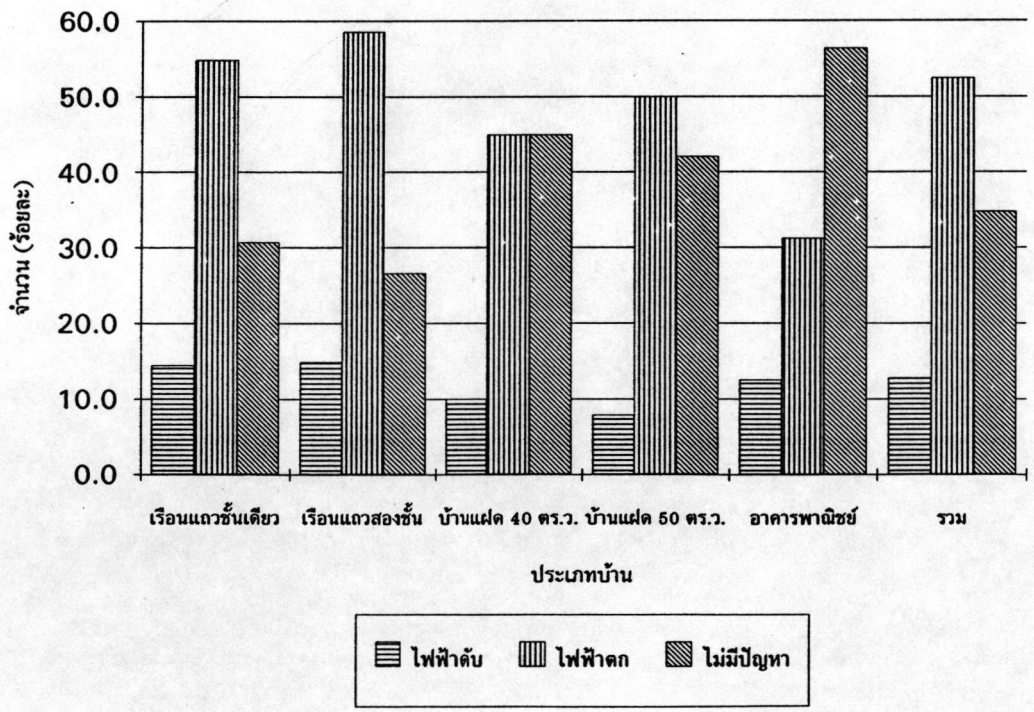

แผนภูมิที่ 4.32 แสดงปัญหาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าภายในชุมชน

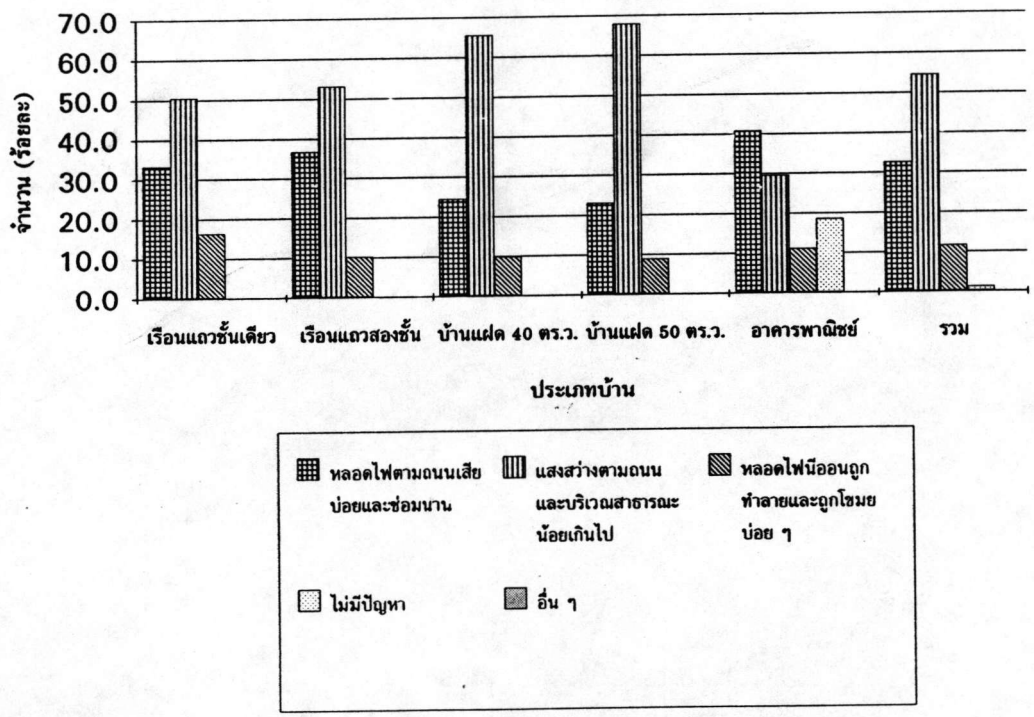

2.4 ระบบน้ำใช้

ปัญหาเกี่ยวกับระบบน้ำใช้ (แผนภูมิที่ 4.33) ปัญหาที่พบมากคือ ปัญหาคุณภาพน้ำไม่ดี น้ำขุ่นมีตะกอนร้อยละ 51.0 ปัญหาน้ำไม่ไหลและไหลน้อยบ่อยร้อยละ 34.5 ปัญหาท่อประปาไม่ดี แตกรั่ว เสียบ่อย ร้อยละ 10.0 และคิดว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบน้ำใช้ ร้อยละ 4.5 ซึ่งลำดับความสำคัญของปัญหาจะเหมือนกันในทุกประเภทบ้าน ยกเว้นผู้อยู่อาศัยในอาคารพาณิชย์ที่เห็นว่าปัญหาน้ำไม่ไหลและไหลน้อยบ่อยมีเพียงร้อยละ 11.8 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.33 แสดงปัญหาเกี่ยวกับระบบน้ำใช้

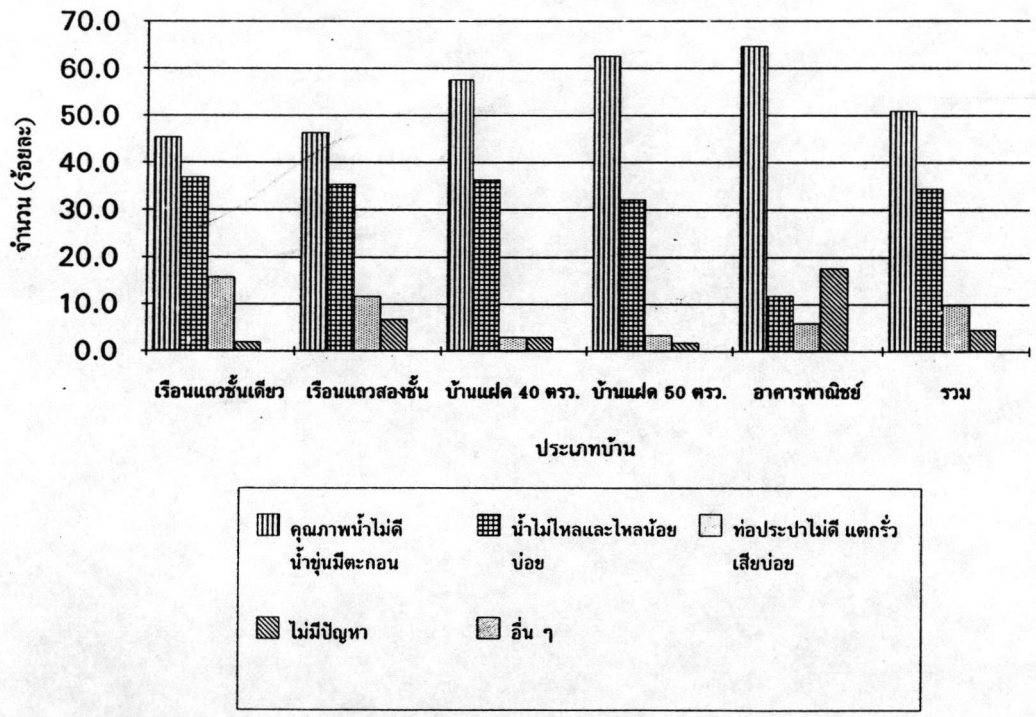

2.5 ระบบโทรศัพท์

ปัญหาเกี่ยวกับระบบโทรศัพท์สาธารณะ (แผนภูมิที่ 4.34) ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับจำนวนโทรศัพท์สาธารณะซึ่งมีน้อย ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคือ โทรศัพท์เสียบ่อยร้อยละ 22.3 โดยผู้ที่พบกับปัญหาเกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะนี้มากที่สุดจะเป็นผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเรือนแถวชั้นเดียวและสองชั้น และผู้ที่อยู่อาศัยในอาคารพาณิชย์จะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะเลย เพราะจะมีโทรศัพท์สำหรับติดต่อกับลูกค้าอยู่แล้ว (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมที่ 4.34 แสดงปัญหาเกี่ยวกับระบบโทรศัพท์สาธารณะ

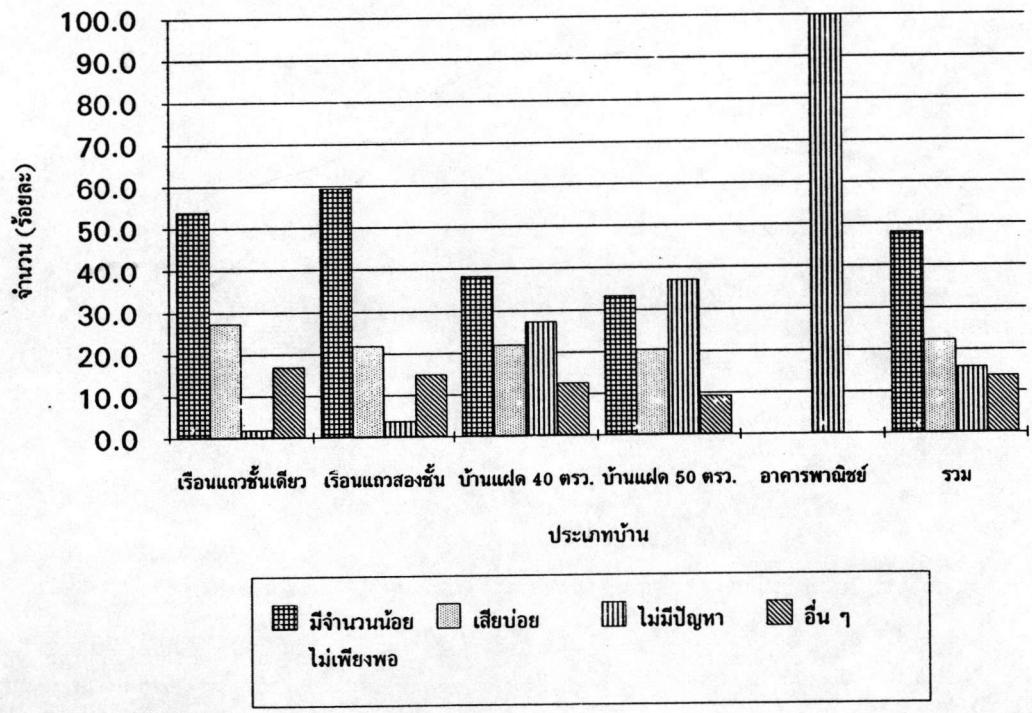

2.6 ระบบการกำจัดขยะ

จากแผนภูมิที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ทิ้งขยะโดยรวบรวมทิ้งไว้หน้าบ้านเพื่อรอคนเก็บขยะไปร้อยละ 82.4 ส่วนอีกร้อยละ 17.4 ผู้อยู่อาศัยจะนำไปทิ้งบริเวณที่ทิ้งขยะรวมที่จัดไว้ให้ ถ้าพิจารณาตามประเภทบ้านแล้ว พบว่าผู้อยู่อาศัยในบ้านประเภทเรือนแถวและบ้านแฝด จะทิ้งขยะรวบรวมไว้หน้าบ้านมากกว่าทิ้งที่ทิ้งขยะรวม ซึ่งต่างจากผู้อยู่อาศัยในอาคารพาณิชย์ซึ่งจะทิ้งขยะที่ทิ้งขยะรวมมากกว่ารวบรวมทิ้งไว้หน้าบ้าน (ร้อยละ 68.7 : 31.3)

จากแผนภูมิที่ 4.36 แสดงให้เห็นว่าปัญหาที่ผู้อยู่อาศัยพบเกี่ยวกับการกำจัดขยะมากที่สุดคือ การที่ขยะถูกเก็บไม่หมด เกิดการตกค้างหมักหมม คิดเป็นร้อยละ 38.5 และการที่ที่ทิ้งขยะมีน้อยเกินไป ไม่เพียงพอ ร้อยละ 29.1 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.35 แสดงบริเวณที่ทิ้งขยะ

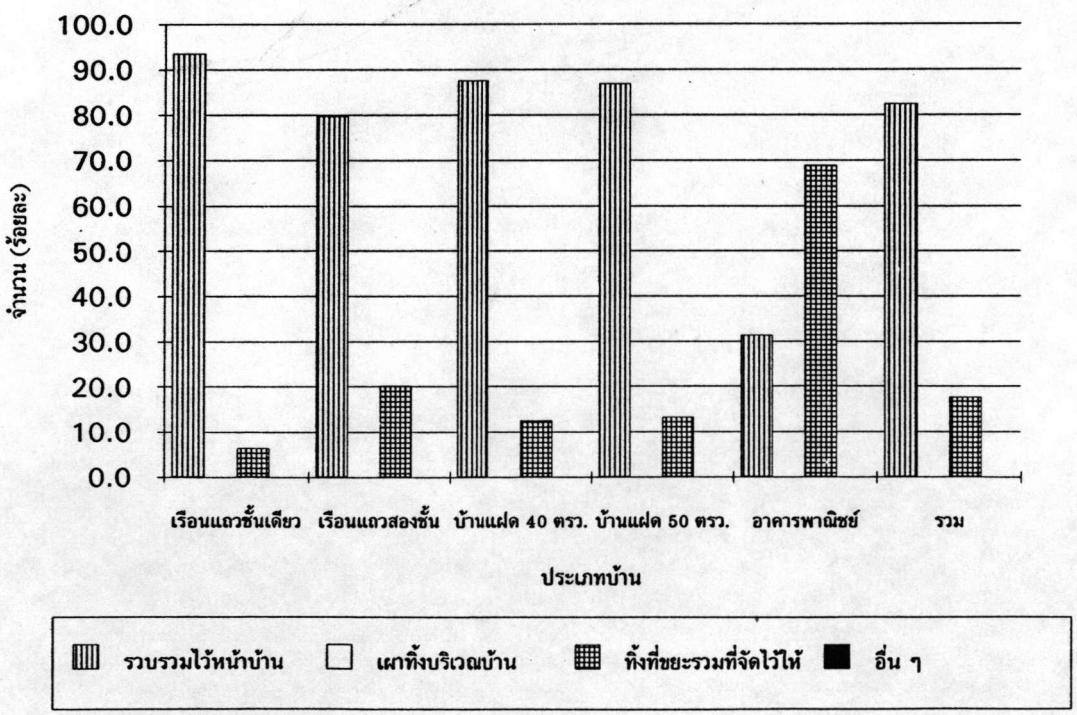

แผนภูมิที่ 4.36 แสดงปัญหาเกี่ยวกับการกำจัดขยะ

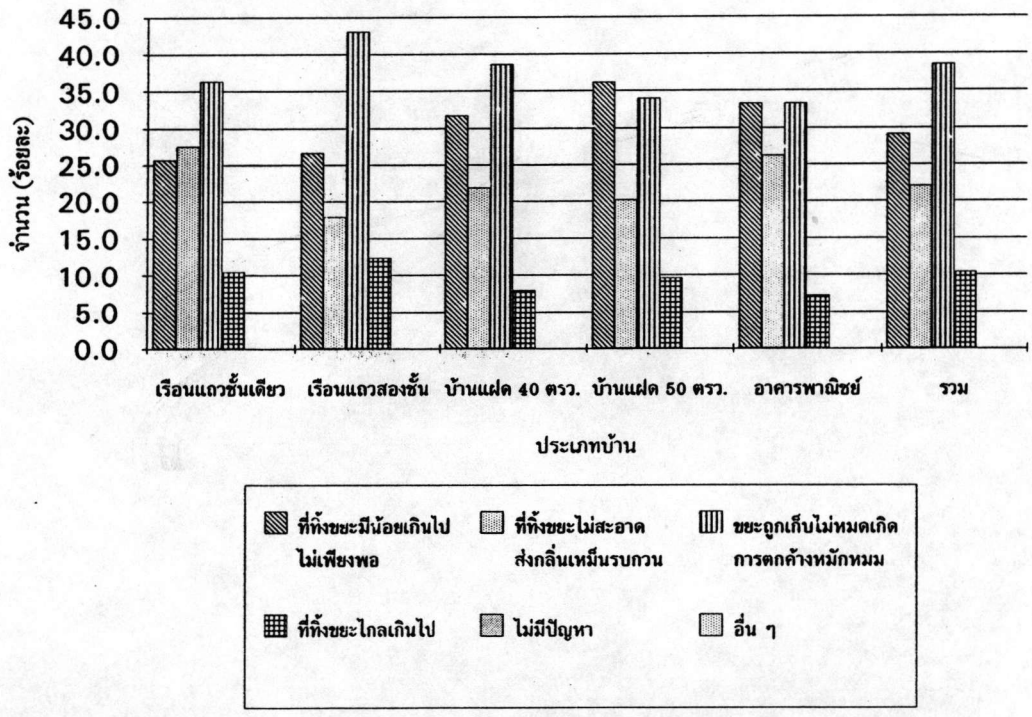

3. ระบบสาธารณูปการ

3.1 การใช้บริการสาธารณูปการ

จากแผนภูมิที่ 4.37 พบว่าสาธารณูปการที่ผู้อยู่อาศัยทุกคนใช้บริการคือ ตลาดสด และร้านค้า สวนสาธารณูปการที่มีจำนวนผู้อยู่อาศัยใช้บริการน้อยคือ สถานศึกษา มีผู้ใช้บริการเพียงร้อยละ 19.6

การใช้บริการตลาดสดและรถขนส่งมวลชน รถโดยสารในโครงการนั้น ผู้อยู่อาศัยใช้บริการทุกวันมากที่สุดคือร้อยละ 91.2 และ 76.8 ตามลำดับ สำหรับศูนย์กีฬา สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ มีผู้ใช้บริการประมาณ 2 ใน 3 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด และการบริการชุมชนที่อยู่อาศัยมีความถี่ในการใช้บริการน้อยได้แก่ สำนักดูแลเคหะชุมชนเมืองใหม่ สำนักงานสุขาภิบาล และศูนย์อนามัย (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข)

3.2 ความพอใจที่มีต่อระบบสาธารณูปการและบริการในชุมชน

จากแผนภูมิที่ 4.38 ผู้อยู่อาศัยมีความพอใจมากเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคและบริการชุมชน ในด้านระบบไฟฟ้าและสถานศึกษามากที่สุดร้อยละ 90 และ 87 ตามลำดับ ส่วนที่ผู้อยู่อาศัยรู้สึกไม่พอใจมากที่สุดคือ การเก็บและกำจัดขยะและทางเข้าโครงการ ร้อยละ 51.2 และ 49.6

โดยรวมแสดงให้เห็นว่า สาธารณูปโภคและบริการชุมชนที่ผู้อยู่อาศัยรู้สึกพอใจเกินร้อยละ 80 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด มีดังนี้คือ ที่ตั้งโครงการ ถนนภายในโครงการ การระบายน้ำ ระบบไฟฟ้า สถานศึกษา ศูนย์อนามัย ไปรษณีย์ และสาธารณูปโภคและบริการชุมชนที่ผู้อยู่อาศัยรู้สึกไม่พอใจเกินร้อยละ 80.0 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด มีดังนี้คือ ทางเข้าโครงการ การเก็บและกำจัดขยะ ความสะอาดภายในชุมชน รถโดยสาร สถานีรถประจำทางและท่าเรือ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 37 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.37 แสดงการใช้บริการสาธารณูปการ

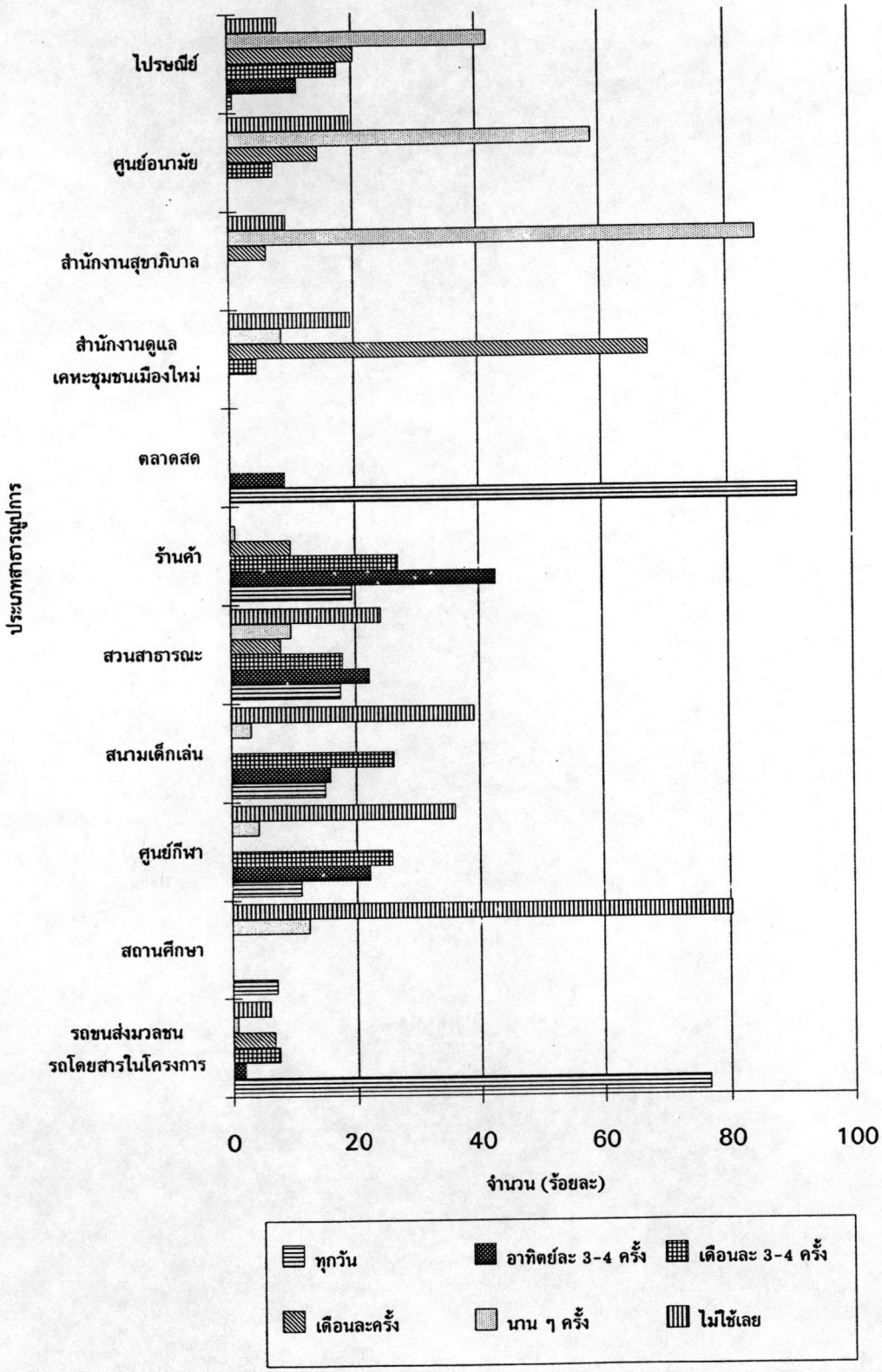

แผนภูมิที่ 4.38 แสดงความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับแบบสาธารณูปโภคและบริการชุมชน

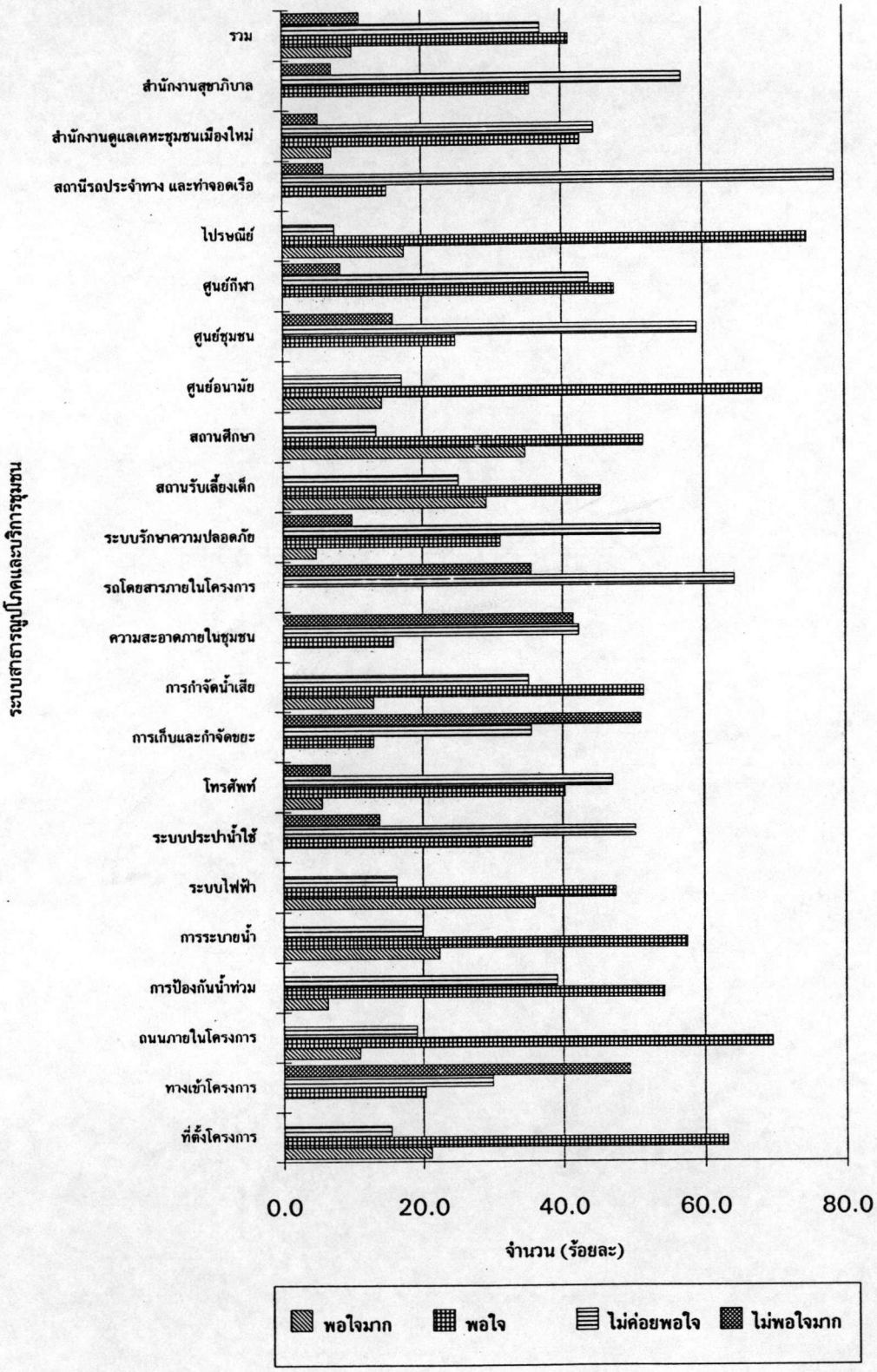

4. การดูแลและการอยู่ร่วมกันในชุมชน

4.1 ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน (แผนภูมิที่ 4.39) พบว่าปัญหากับเพื่อนบ้านที่พบมากที่สุดคือ การที่เพื่อนบ้านส่งเสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาได้แก่ การไม่ช่วยดูแลทรัพย์สมบัติส่วนรวมและการทำกิจกรรมบริเวณที่ว่างล้ำเขตบ้าน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และ 10.9 ตามลำดับ โดยผู้อยู่อาศัยในทุกแบบบ้านพบปัญหากับเพื่อนบ้านเรียงลำดับมากน้อยเหมือนกัน และปัญหากับเพื่อนบ้านในการต่อเติมอาคารล้ำเขตและทำความเสียหายนั้นจะพบมากในบ้านประเภทเรือนแถวเพราะมีผนังบ้านติดกัน (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.39 แสดงปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน

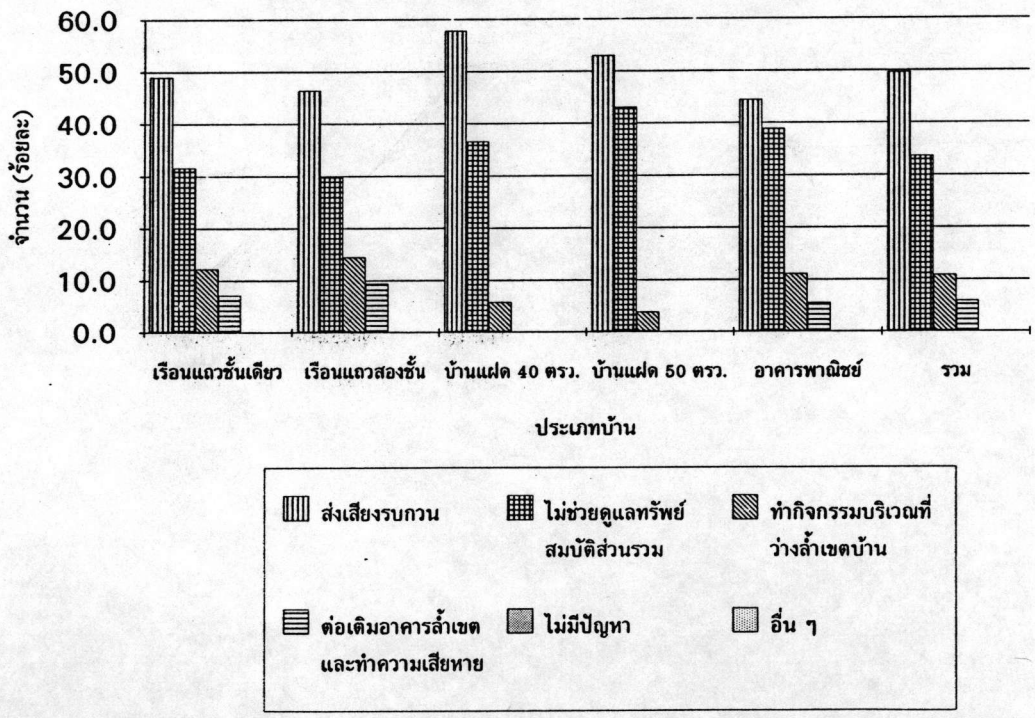

4.2 การพัฒนาชุมชน

ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ของแต่ละประเภทบ้าน เห็นว่าปัญหาในการพัฒนาชุมชน (แผนภูมิที่ 4.40) เกิดขึ้นเพราะผู้อยู่อาศัยที่เป็นผู้เช่าไม่ให้ความร่วมมือเพราะไม่ผูกพันกับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 61.8 และเห็นว่าการเคหะฯ ไม่สนับสนุนการพัฒนาชุมชนอย่างจริงจัง (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.40 แสดงปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

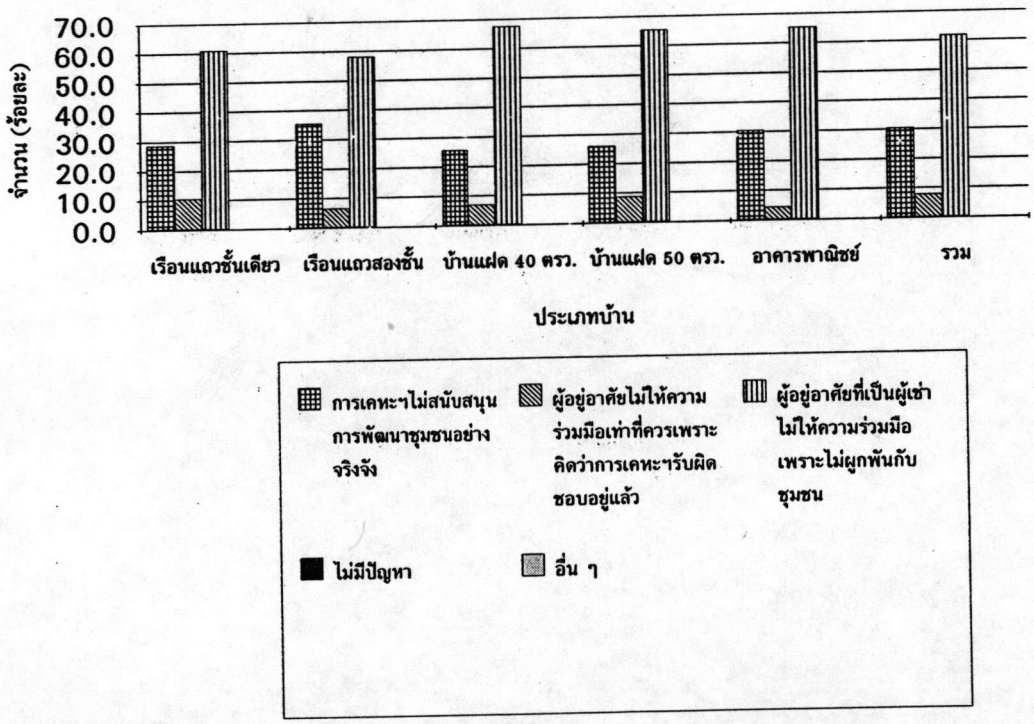

4.3 ผู้ดูแลชุมชน

จากแผนภูมิที่ 4.41 พบว่าผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ของทุกประเภทบ้านเห็นว่าการดูแลชุมชนนั้นควรให้ผู้อยู่อาศัยดูแลกันเองโดยการเลือกกรรมการ คิดเป็นร้อยละ 51.6 โดยผู้อยู่อาศัยในบ้านประเภทบ้านแฝด 50 ตารางวา มีสัดส่วนสูงที่สุด และเห็นว่าการเคหะฯ ควรเป็นผู้ดูแลต่อไปร้อยละ 25.2 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 36 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.41 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ดูแลชุมชนเมื่อครบกำหนด 5 ปี

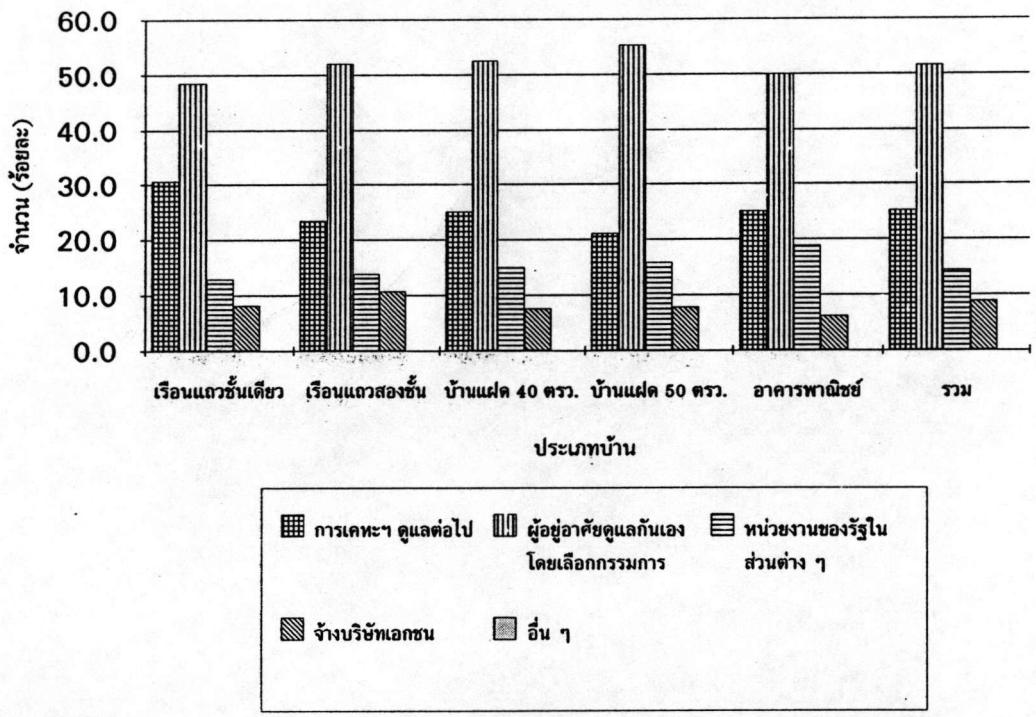

4.4 สิ่งที่ผู้อยู่อาศัยคิดว่าเป็นปัญหามากที่สุดในชุมชน

จากแผนภูมิที่ 4.42 ปัญหาที่ผู้อยู่อาศัยพบมากที่สุดคือ ปัญหาความสกปรกในชุมชนร้อยละ 11.0 และปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้านร้อยละ 10.1 รองลงมาได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย ประปาน้ำใช้ การบริการขนส่งมวลชน และการเก็บและกำจัดขยะ คิดเป็นร้อยละ 9.0 เหมือนกัน ปัญหาที่ผู้อยู่อาศัยพบน้อยได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับสถานศึกษาและศูนย์อนามัย คิดเป็นร้อยละ 1.4 และ 1.9 ตามลำดับ

โดยผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถวชั้นเดียว จะพบปัญหาเกี่ยวกับความแออัด ปัญหาการเก็บและกำจัดขยะ และปัญหาเกี่ยวกับความสกปรกในชุมชนมากที่สุด ส่วนผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถวสองชั้นจะพบปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน ความสกปรกในชุมชน และการบริการขนส่งมวลชนมากที่สุด สำหรับผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด 40 ตารางวา เห็นว่าปัญหาที่พบมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับความสกปรกในชุมชน ความปลอดภัย และปัญหาเกี่ยวกับประปาน้ำใช้ ส่วนผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด 50 ตารางวา ปัญหาที่พบมากคือ ปัญหาความสกปรกในชุมชน เกี่ยวกับเพื่อนบ้าน และปัญหาประปาน้ำใช้ สุดท้ายปัญหาที่พบมากในความเห็นของผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์คือ ปัญหาการเก็บและกำจัดขยะ ความสกปรกในชุมชน และปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน

แผนภูมิที่ 4.42 แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน

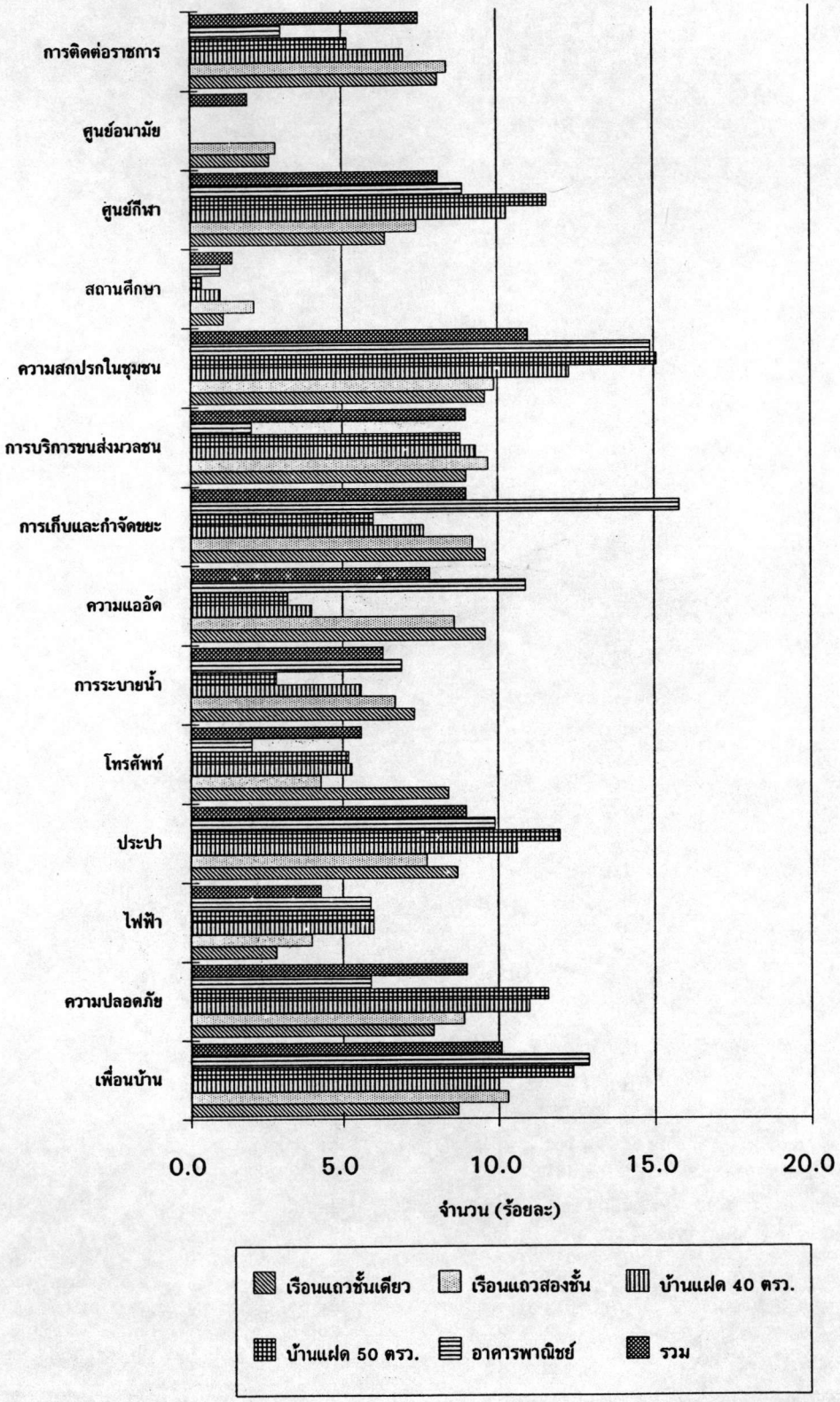

4.5 ความพอใจต่อชุมชนโดยรวม

โดยผู้อยู่อาศัยมีความพอใจต่อชุมชนมากร้อยละ 12.8 มีความพอใจร้อยละ 55.6 ไม่ค่อยพอใจร้อยละ 25.6 และไม่พอใจมากร้อยละ 6.0 (แผนภูมิที่ 4.43) โดยระดับความพอใจนั้น ผู้อยู่อาศัยในทุกประเภทบ้านมีความพอใจต่อชุมชนเกินร้อยละ 50.0 ยกเว้นผู้อยู่อาศัยประเภทเรือนแถวชั้นเดียวที่มีความพอใจต่อชุมชนน้อยกว่าร้อยละ 50.0 คือ ร้อยละ 48.4 และมีความเห็นในระดับไม่ค่อยพอใจสูง คิดเป็นร้อยละ 32.2 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากกว่าความเห็นของผู้อยู่อาศัยในบ้านประเภทอื่น ๆ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 4.43 แสดงความพอใจในการอยู่ในเมืองใหม่บางพลี

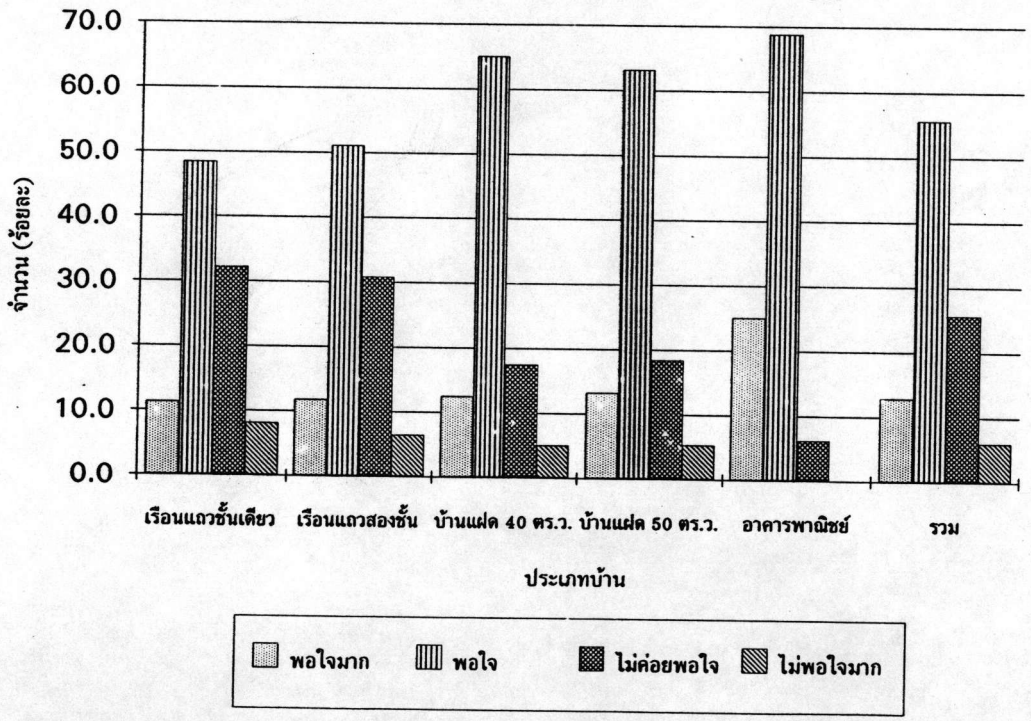

4.6 การย้ายที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

จากแผนภูมิที่ 4.44 พบว่าผู้อยู่อาศัยร้อยละ 87.2 ไม่คิดจะย้ายออกจากโครงการเมืองใหม่บางพลี จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าไม่สามารถหาที่อยู่อาศัยราคาถูกแบบนี้ได้ และยังสามารถทำการค้าและทำงานภายในบริเวณเดียวกันได้ด้วย ส่วนผู้อยู่อาศัยอีกร้อยละ 12.8 ที่คิดว่าจะย้ายออกจากโครงการเมืองใหม่บางพลีนั้นเห็นว่า ชุมชนมีความแออัดมากเกินไป ชุมชนเริ่มเสื่อมโทรมไม่น่าอยู่อาศัย แต่ยังคิดว่าไม่รู้จะไปอยู่ไหนจึงไม่ย้าย

สำหรับผู้อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์นั้นพบว่า ทั้งหมดไม่คิดจะย้ายออกจากโครงการเมืองใหม่บางพลีเพราะค้าขายคล่อง และที่อยู่อาศัยมีราคาถูกกว่าที่อื่น ๆ มาก (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข)
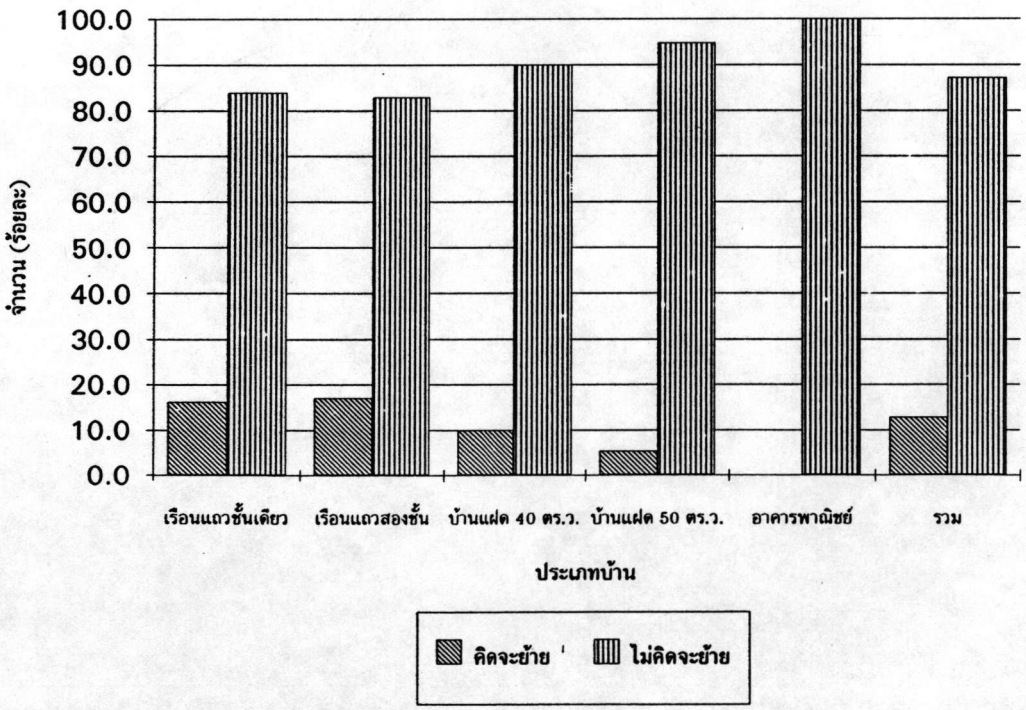
แผนภูมิที่ 4.44 แสดงการย้ายที่อยู่จากเมืองใหม่บางพลี